

Biblia - Cuvantul lui Dumnezeu

De ce este Biblia Cuvantul lui Dumnezeu?

Un invatat si-a pus o astfel de intrebare (ca cea din titlu) si a ajuns la concluzia ca nu sunt osibile decat patru raspunsuri. Biblia poate fi alcatuita sau de oameni buni, sau de oameni rai, sau de Dumnezeu, sau de Diavolul.

Oamenii buni n-ar fi putut inventa aceasta Carte, deoarece ei nu mint. Aceasta categorie de oameni ar fi mintit daca, dupa ce ar fi scris o lucrare de o asemenea amploare, la urma ar fi marturisit: „Dumnezeu a vorbit”.

Oamenii rai nu puteau concepe aceasta Carte, deoarece ei o urasc, pe motiv ca invatatura ei condamna gandurile si faptele lor rele, vestindu-le apoi judecata vesnica.

Diavolul - sau un duh rau - nu putea fi autorul unei astfel de carti care dezvaluie asa de minunat sfintenia lui Dumnezeu.

Biblia este si ramane ceea ce ea insasi sustine ca este: Cuvantul lui Dumnezeu.

De cand s-a descoperit tiparul, au aparut carti dupa carti, care s-au bucurat de un cerc mai mare sau mai mic de cititori. Multe dintre acestea, apartinand trecutului, au disparut sau au fost date uitarii. Dar Cartea Cartilor, care este Biblia (Sfanta Scriptura), Cuvantul lui Dumnezeu, nu numai ca este cea mai veche, ci este si cea mai raspandita si mai citita.

Biblia este tradusa in peste o mie de limbi si raspandita in milioane de exemplare. Este cinstita si iubita de multi oameni, dar tot mare este si numarul celor care o urasc. De ce? Pentru ca Biblia atinge constiinta! Ea nu este conceptia unei anumite epoci, nici a unui poet renumit, nici a poporului evreu. Care popor ar fi fost gata sa-si scrie greselile propriei istorii? Oamenii nu ar fi fost capabili sa scrie despre Dumnezeu, pentru ca cine e in stare sa inteleaga si sa faca aprecieri asupra Celui Vesnic?

Ce fel de carte este Biblia?

Insusi Dumnezeu ne spune in Sfanta Scriptura ca „oameni sfinti” ai Sai „au vorbit sub puterea Duhului Sfant” (1 Petru 1.21). Barbati cu meserii diferite, invatati si neinvatati, fara a se cunoaste unul pe altul si traind la intervale mari de timp unii fata de altii, au lucrat la aceasta carte.

Dumnezeu S-a slujit de ei precum un director se foloseste de secretara pentru a-si consemna gandurile si planurile. Orice cititor poate constata ca numai un singur Autor a putut scrie aceasta Carte. Autorul a fost Dumnezeu prin Duhul Sau. Dumnezeu S-a folosit de slujitorii Sai ca de niste scriitori. Este o mare favoare, dar si o mare raspundere, ca omul zilelor noastre posedea o Biblie.

Istoria orală s-a desfășurat pe o perioadă de două mii cinci sute de ani, de la Adam la Moise. În Deuteronom citim: „Și aceste cuvinte pe care ți le poruncesc astăzi să fie în inima ta” (6.6).

Moise a fost primul scriitor folosit de Dumnezeu, care, sub inspirația Duhului Sfânt, a scris tot ce s-a petrecut de la Adam până la el. După Moise, Dumnezeu s-a folosit de încă patruzeci de scriitori, inspirați tot de Duhul Său.

Textul pe care îl avem astăzi la îndemână a fost scris într-o perioadă de o mie șase sute de ani. Nu ne putem imagina suficient cum s-a putut întocmi o lucrare așa de vastă și completă, care este Biblia. Dar Dumnezeu, în atotputernicia și înțelepciunea Sa, i-a putut inspira pe autorii Bibliei, ca să scrie o asemenea operă. El i-a inspirat pe oamenii Săi sfinti care au avut misiunea să scrie. Domnul Isus Hristos a spus că Duhul Sfânt, când va veni, va fi Acela care „va călăuzi în tot adevărul” (Ioan 16.13). Și Duhul Sfânt a venit din cer, în ziua Rusalilor, ca o a doua Persoană a Dumnezeirii, care ne amintește de Cuvântul Său și care îi conduce pe cei credincioși în tot adevărul (Ioan 14.26; 15.26; 16.13).

Nu este oare istoria Cuvântului Său o mărturie despre nemărginita Sa autoritate?

Biblia a ținut piept oricărui atac și oricărei îndoieli. Cine încă se îndoiește de faptul că este adevărat Cuvântul lui Dumnezeu să citească solemn încheierea: „Mărturisesc oricui aude cuvintele profetiei cartii acesteia: dacă adăuga cineva la acestea, Dumnezeu îi va adăuga plagile scrise în această carte” (Apocalipsa 22.18).

Ce vrea Dumnezeu să transmită omului prin Cuvântul Său?

În 2Timotei 3.16 citim: „Toată Scriptura este însuflată de Dumnezeu și folosită pentru învățare, pentru mustrare, pentru îndreptare, pentru instruire în dreptate”.

Dumnezeu l-a creat pe om după chipul Său, dar omul s-a comportat fără credincioșie față de Creatorul său și prin aceasta a pierdut comuniunea cu El. De atunci, omul este într-o continuă fugă de la Dumnezeu. În Cuvântul lui Dumnezeu observăm mila Sa arătată întâi față de poporul Israel și apoi față de toți oamenii. Centrul gândurilor și lucrărilor lui Dumnezeu este arătat de pe prima până pe ultima pagină a Bibliei, și anume este Isus Hristos. Fiul lui Dumnezeu, Isus Hristos, este revelat în Vechiul Testament ca Dumnezeu-Yahve (YHWH = Cel care există prin Sine, Cel Vesnic), iar în Noul Testament, ca Mântuitor și Răscumparator.

În Vechiul Testament vedem Persoana Domnului Isus ilustrată în pilde, persoane și lucrări. În Noul Testament, Isus Hristos este revelat ca Mântuitorul tuturor celor care cred în El, ca Acela care Și-a dat viața pe crucea de pe Golgota, pentru ca omul să se poată întoarce la legătura cu Dumnezeu — legătura pierdută de primii oameni, Adam și Eva, și, odată cu ei, și de tot neamul omenesc.

Biblia îl învață pe om gândurile lui Dumnezeu, îi arată starea lui spirituală, îl avertizează cu privire la sfârșitul său, îl îndrumă dinspre mandria și îngâmfarea sa spre Binele suprem și vesnic, îi arată mijlocul de scăpare de dreapta judecată a lui Dumnezeu, precum și Calea pe care se poate ajunge la statutul de îndreptat înaintea lui Dumnezeu. Iar celui care s-a întors, prin credință, la Dumnezeu, îi

arata toate favorurile de care are parte, incepand de aici, de pe pamant. Biblia arata omului locul pe care il va avea in vesnicie.

Cuvantul lui Dumnezeu este, atat pentru cel care nu-l crede, cat si pentru cel care-l crede, un judecator al gandurilor si intentiilor inimii: „nici o faptura nu este ascunsa inaintea Lui, ci toate sunt goale si descoperite in fata lui Dumnezeu" (Evrei 4.13).

Unii oameni incearca sa ingradeasca Biblia in teritoriul fanteziei; altii cauta sa-si bata joc de ea; altii o trateaza cu indiferenta; altii lupta impotriva ei. In vesnicie, Biblia va fi o marturie impotriva omului care nu a crezut-o.

Dumnezeu spune in Cuvantul Sau: „Duhul este cel care da viata, carnea nu foloseste la nimic; cuvintele pe care Eu vi le-am vorbit sunt duh si sunt viata" (Ioan 6.63). Numai cine-L cunoaste pe autorul Bibliei ii poate intelege Cartea. Pentru omul care inca nu a venit prin credinta la Isus Hristos, Biblia ramane o carte inchisa, pecetluita, care nu-i spune mare lucru, nici macar ca o alta carte. Nu poate sa o inteleaga; gandurile lui Dumnezeu nu-i spun nimic. Dar milioane de oameni au trait ce este scris in Ieremia 23.29: „Nu este Cuvantul Meu ca un foc - zice Domnul - si ca un ciocan care sfarama stanca?"

Cuvantul lui Dumnezeu a schimbat inimi de piatra in inimi pline de pace si de iubire. Astfel de oameni au experimentat ca Biblia este Cuvantul lui Dumnezeu, ca este adevarul; au recunoscut sfintenia si dreptatea lui Dumnezeu, primind iertarea si dragostea Sa vesnica; au primit mantuirea in Domnul Isus Hristos, fiind eliberati de vina si pacat. Bucurosi si multumitori, ei pot trai o viata de supunere si de siguranta, urmandu-L pe Mantuitorul. Pentru ei, Sfanta Scriptura este carte dorita, o scrisoare pe care o primesc din mana lui Dumnezeu, Total lor ceresc. Biblia le este indreptar al tuturor gandurilor si lucrarilor si ii invata cum sa pretuiasca lucrurile din aceasta lume.

Dupa cum trupul nostru are nevoie de hrana, tot astfel, sufletul nostru nemuritor are nevoie sa fie hranit din punct de vedere spiritual. Cuvantul lui Dumnezeu daruieste painea si apa vietii. Prin citirea zilnica si prin cercetarea Scripturii, credinta se intareste.

Biblia este asemanata cu o sabie cu doua taisuri, are ii arata permanent omului starea sa. Biblia este izvor de putere pentru cei care au obozit in lupta vietii, este izvor de bucurie pentru cei care au greutati inima, izvor de pace pentru cei care inseteaza lupa linistea cugetului, izvor de speranta sau de incredere pentru cei care traiesc prin credinta. Nici o carte nu poate sa faca ce face Biblia, pentru ca acest Cuvant al lui Dumnezeu devine activ in om din clipa in care Dumnezeu, printr-un duh nou - Duhul Sfânt - incepe sa lucreze in om. Biblia poate lumina calea intunecoasa a fiecarui om in parte. Inima celui care se ocupa cu citirea Bibliei se intareste zilnic prin incurajarile si promisiunile date de Dumnezeu prin ea.

Fiul lui Dumnezeu spune: „Cerul si pamantul vor trece, dar cuvintele Mele nicidecum nu vor trece" (Matei 24.35). Cartea Cartilor este veche si totusi mereu noua, cunoscuta, si totusi mereu citita. Este o carte minunata, fara asemanare, care se adreseaza tuturor oamenilor, indiferent de varsta, de starea sociala sau de nivelul studiilor. Sunt multe carti pe pamant, dar pe fiecare, dupa ce o citim, o punem deoparte si cautam alta noua. Biblia insa ramane pentru totdeauna noua. Este cheia spre

viata eterna.

(Pentru o intelegere mai clara a Vechiului Testament, in care Persoana Domnului Isus este ilustrata, recomandam mai intai citirea Noului Testament, in care Persoana Sa este revelata ca Mantuitor.)

Inspiratia Bibliei

1 Este adevarat ca Biblia este inspirata de Dumnezeu?

Da! Pentru inceput ar trebui sa fie suficienta citarea unuia dintre multele locuri din Scriptura: „Toata Scriptura este insuflata de Dumnezeu“ (2 Timotei 3.16).

2 Este inspiratia intr-adevar asa de importanta?

Da, neaparat! Daca Biblia nu ar fi inspirata, atunci ea ar fi doar o alta carte a literaturii universale, fara autoritate morala, spirituala sau practica. Ea nu ar fi descoperirea lui Dumnezeu. Fara inspiratie nu am avea niciun cuvânt de la Dumnezeu. Noi am pierde baza oricarei invataturi biblice. Nenumaratele principii crestine, indiferent ca este vorba despre Persoana lui Hristos si lucrarea Lui de mantuire, despre Adunare, Imparatia lui Dumnezeu sau profetie – toate acestea pot fi aparate doar atunci cand textul biblic vine direct de la Dumnezeu. Desigur, este necesara si o traducere demna de incredere.

3 Ce inseamna de fapt inspiratie?

Inspiratie inseamna „insuflare“. Toata Scriptura este „insuflata“, data de Dumnezeu, adica ea vine direct de la Dumnezeu. O descriere ajutatoare a acestui proces o gasim in Fapte 1.16: „Trebuia sa se implineasca Scriptura pe care Duhul Sfânt a spus-o mai inainte, prin gura lui David, despre Iuda.“ Aceasta este inspiratia: Dumnezeu vorbeste prin gura unui om, pe care El l-a ales pentru acest scop. Barbatii, prin care Dumnezeu a permis sa se scrie Biblia, au fost „sub puterea Duhului Sfânt“ (2 Petru 1.21).

4 Nu a avut personalitatea scriitorilor niciun efect asupra a ce si cum au scris?

Ba da, in orice caz! Stilul lui Ioan (simplu, dar profund) este total altfel decat cel al lui Pavel (argumentand logic), iar stilul lui Pavel este la randul lui diferit de cel al lui Petru. Pavel a studiat cu renumitul invatat Gamaliel. Petru a fost un simplu pescar din Galileea, care nu a absolvit niciun studiu. Dumnezeu S-a folosit de amandoi, pentru a ajunge la scopul intentionat de El. Dumnezeu S-a folosit, de exemplu, si de competenta doctorului si scriitorului de istorie, Luca; acesta a putut sa descrie detaliat latura omeneasca a evenimentelor. In Vechiul Testament, Dumnezeu S-a folosit de experientele lui David, pentru a da continut psalmilor sai, si S-a folosit de talentul poetic al lui David, pentru a scrie acesti psalmi cu mare putere de expresie.

5 Sunt deci Scripturile omenesti si astfel nedesavarsite? Nu, in niciun caz! Aceste Scripturi corespund exact scopului lui Dumnezeu. Fiecare cuvânt este insuflat de El (a se vedea intrebarea 6).

6 Cum poate purta Cuvantul caracterul scriitorului si in acelasi timp sa fie Cuvantul lui Dumnezeu?

Sa ne gandim la un sculptor, care lucreaza la o statuie. El va folosi diferite unelte. La lucrarea terminata putem sa mai vedem adancituri, pe care le-au lasat diferitele unelte. Dar aceste urme sunt acolo numai pentru ca sculptorul a folosit indemanatic uneltele sale, pentru a obtine rezultatul dorit. Tot asa, Dumnezeu a ales si S-a folosit de particularitatile si imprejurarile de viata ale diferitilor scriitori, pentru a- Si atinge scopul stabilit.

7 A corectat Domnul vreodata ceva la ceea ce au scris scriitorii Vechiului Testament?

Absolut nimic! Domnul a citat adesea din Vechiul Testament, dar niciodata nu a spus ceva care sa fi facut aluzie ca scriitorul s-ar fi putut insela sau ar fi facut o greseala. Folosirea Scripturilor de catre El arata ca le-a considerat absolut hotaratoare (a se vedea de exemplu: Matei 4.4, 7, 10; 21.16; 26.31, 54; Luca 4.17-21; Ioan 17.12). In Matei 5.17, El explica: „Sa nu ganditi ca am venit sa desfiintez Legea sau profetii: n-am venit sa desfiintez, ci sa implinesc.“

Este adevarat ca unele citate in Noul Testament se deosebesc de traducerea greceasca a Vechiului Testament, folosita in timpul Domnului si al ucenicilor Sai. Dar o cercetare temeinica a textului arata ca Dumnezeu a folosit intentionat aceste abateri si cu un anumit scop (a se compara, de exemplu, Psalmul 619 cu Efeseni 4.8; sau Psalmul 40.7 cu Evrei 10.5).

8 Au inteles scriitorii ce au scris?

Nu neaparat! Despre profetii Vechiului Testament citim ca „au cautat si au cercetat ... despre harul aratat fata de voi, cercetand spre care sau ce fel de timp arata Duhul lui Hristos, care era in ei, marturisind dinainte patimile care erau pentru Hristos si gloriile de dupa acestea“ (1 Petru 1.10, 11). Scriitorii Noului Testament au inteles in general ce scriau. Exceptii ar putea fi anumite pasaje din Apocalipsa, unde Ioan nu a putut intelege aproape deloc intreaga importanta a viziunilor sale.

9 A inspirat Dumnezeu cuvintele sau numai continuturile?

Dumnezeu a inspirat cuvintele. Pavel arata, ca apostolii invatau in cuvinte invatate prin Duhul Sfant (1 Corinteni 2.13). A fost un principiu al timpului de odinioara, cand Dumnezeu a spus despre Profetul adevarat: „voi pune cuvintele Mele in gura Lui“ (Deuteronom 18, 20). Moise spune la finalul cartii Deuteronom: „Acestea sunt cuvintele legamantului pe care a poruncit Domnul lui Moise sa-l incheie cu fiii lui Israel in tara Moabului“ (Deuteronom 29.1). David se exprima astfel: „Duhul Domnului a vorbit prin mine si cuvantul Lui a fost pe limba mea“ (2 Samuel 23.2). A se vedea de asemenea si Ezra 7.11; Zaharia 7.12 si Apocalipsa 22.18, 19. Toate aceste locuri se refera la cuvintele pe care le-a spus Dumnezeu.

Domnul a spus: „pana nu va trece cerul si pamantul, nicidecum nu va trece o singura iota sau o singura frantura de litera din Lege, pana nu se vor implini toate“ (Matei 5.18). Folosirea scrierilor Vechiului Testament de catre El a dovedit absoluta incredere in textul exact al acestora (a se vedea, de exemplu, Matei 22.31, 32, 43, 44).

In Galateni 3.16, apostolul indica spre faptul ca in Geneza 22.18 este scris „semintei tale“ si nu „semintelor tale“. El isi bazeaza argumentul sau pe faptul ca expresia „semintei tale“ este la singular (si de aceea se refera la Hristos) si nu la plural (ceea ce s-ar referi la copii si la copiii copiilor). Fara indoiala, aceasta dovedeste ca s-a bazat pe exactitatea cuvintelor si pe inspiratia Scripturii.

10 De ce este atat de fundamentala inspiratia cuvintelor?

Pentru ca Biblia (si limba, in general) este formata din cuvinte. Daca nu te poti baza pe cuvinte, atunci nu te poti baza pe nimic. Un judecator isi intemeiaza sentinta sa pe cuvintele legii. Un executor testamentar trebuie sa se poata baza pe textul exact al testamentului, pentru a-si putea indeplini insarcinarea. Daca cuvintele n-au nicio importanta obligatorie, atunci propozitiile si enunturile sunt fara importanta si isi pierd toata valoarea lor.

11 Se extinde inspiratia asupra intregii Biblii sau numai asupra partilor doctrinale?

Asupra intregii Biblii! Unii au tradus gresit 2 Timotei 3.16: „Toata Scriptura, care este insuflata de Dumnezeu, este folositoare.“ Aceasta nu este corect. Traducerea fidela suna: „Toata Scriptura este insuflata de Dumnezeu si folositoare pentru invatatura...” Se poate obiecta ca aici se refera la scrierile Vechiului Testament. Dar in 1 Corinteni 2.13, Pavel scrie: lucruri „despre care si vorbim, nu in cuvinte invatate prin intelepciune omeneasca, ci in cele invatate prin Duhul“. El ii include si pe ceilalti apostoli, cand spune „vorbim“.

Mai departe citim in 1 Timotei 5.18: „pentru ca Scriptura zice“. Acestei expresii ii urmeaza doua citate. Unul provine din Deuteronom si celalalt din evanghelia dupa Luca. Aceasta inseamna ca expresia „Scriptura“ se refera la ambele parti: Vechiul si Noul Testament. Petru se refera in aceeaasi masura la epistolele lui Pavel, ca si la celelalte epistole (2 Petru 3.16). Cu aceasta spune ca epistolele apostolului Pavel au fost inspirate.

12 Afirma Biblia ca ea este Cuvantul lui Dumnezeu?

Da, neaparat! Propozitia: „Asa zice Domnul“, sau altele asemanatoare, apare de aproape 700 de ori in primele cinci carti ale lui Moise si suplimentar:- de aproximativ 400 de ori in cartile istorice;- de aproximativ 400 de ori in profeti;- dintre care de aproximativ 150 de ori doar in cartea Isaia.

In Ezechiel apar expresii ca: „Cuvantul Domnului a fost catre mine, zicand“ si altele asemanatoare de aproximativ 350 de ori.

In sfarsit, in Noul Testament apare expresia: „Este scris“ de aproximativ 80 de ori. Nu exista o alta carte care sa pretinda doar pe departe ca este Cuvantul lui Dumnezeu, cum face Biblia.

13 Ce este intr-adevar inspirat, textele originale, copiile sau traducerile noastre?Originalul, adica textele, asa cum au fost redactate de Moise, David, Pavel si alti scriitori.

14 Dar nu sunt copiile pline de greseli?Textele originale ale Vechiului Testament au fost multiplicata prin copii atente si deosebit de exacte. Copiile au fost asigurate prin diferite tehnici. De

exemplu se numara numarul tuturor literelor. Daca numarul literelor in copie nu era exact cu cel din original, se intocmea o noua copie si intregul proces de verificare se relua.

Exista multe dovezi pentru exactitatea transiterii. Pana in 1947, cel mai vechi manuscris al Vechiului Testament cunoscut era din jurul anului 1.000 dupa Hristos. Criticii Bibliei au afirmat ca aceste manuscrise ar trebui sa fie foarte inexacte, pentru ca ar fi trecut asa multe secole de la redactarea lor. Descoperirea sulurilor renumite de la Qumran, la Marea Moarta, in anul 1947 a dovedit contrariul. In pesterile din Qumran s-au gasit copii ale tuturor cartilor Vechiului Testament (in afara de Estera) din anii 100-200 inainte de Hristos. O comparatie atenta a aratat ca aceste copii au fost identice cu manuscrisele cunoscute din timpul anului 1.000 dupa Hristos.

Este adevarat ca intre manuscrisele Noului Testament exista diferente, dar aceste diferente nu ating temele de baza ale invataturii crestine. Toate aceste nuante sunt explicabile in cea mai mare masura. De la nicio alta carte de aceeasi vechime nu exista un numar de manuscrise comparabil apropiat (exista noua manuscrise ale cartii „Razboaiele Galice“ a lui Cezar si numai unul al lui Tacit; in schimb, exista 5.500 de manuscrise ale Bibliei) si niciunul dintr-un timp asa de indepartat: unele fragmente ale Noului Testament dateaza din jurul anului 150 dupa Hristos.

15 Nu sunt traducerile foarte imprecise?

Unele dintre ele, din pacate, da! Nu ar trebui folosite nici traducerile moderne, care se pot interpreta, nici acelea care incearca sa imbunatateasca Biblia – numai pentru ca traducatorii nu pot pune de comun acord enunturile Bibliei cu propriile lor idei preconceptionale si idei omenesti. Trebuie sa ne straduim sa folosim o traducere pe cat posibil precisa a textului original.

16 Atunci, o Biblie in limba romana nu este Cuvantul inspirat al lui Dumnezeu?

Trebuie sa ne gandim ca atat Domnul, cat si scriitorii Noului Testament au folosit o singura traducere: Septuaginta, adica traducerea greceasca a Vechiului Testament ebraic. Ei au citat din aceasta si au spus: „Este scris“. De aceea ne putem baza linistiti pe o traducere buna si sa o acceptam ca fiind Cuvantul lui Dumnezeu, chiar daca traducerea in sine nu este inspirata.

17 A spus Domnul Isus, daca Vechiul Testament este inspirat sau nu?

Da, El a facut acest lucru. Chiar foarte adesea! El a folosit Vechiul Testament ca autoritate absoluta (a se vedea intrebarea 7). El a asezat cuvintele Vechiului Testament pe aceeasi treapta cu cuvintele Sale (a se compara Matei 5.18 cu Matei 24.35).

El S-a referit la Adam si Eva, Cain, Noe, Moise, David, Iona s.a.m.d., prezentand de fiecare data istorisiri din Vechiul Testament ca absolut adevarate si hotaratoare. Aceste Scripturi au fost pentru Isus baza unui raspuns decisiv si definitiv la toate intrebarile vietii (invierea, casnicia, divortul si multe alte teme). In sfarsit, El S-a prezentat pe Sine Insusi ca subiectul „in toate Scripturile“ (Luca 24.27).

18 De unde stim ca si Noul Testament este inspirat?

Diferiti scriitori ai Noului Testament si-au apreciat reciproc scrierile lor (1 Timotei 5.18; 2 Petru 3.15, 16). Ei le-au asezat pe aceeasi treapta cu scrierile Vechiului Testament. A se vedea intrebarea 11.

19 De unde stim ca au fost alese cartile corecte, pentru a alcatui Biblia?

Scripturile inspirate au o asemenea putere duhovniceasca, incat ele insele se recomanda. Barbati cu gandire duhovniceasca au stiut ca au de-a face cu Scripturile sfinte, inspirate – dintre care multe sustin categoric ca sunt Cuvantul lui Dumnezeu. In mod interesant, Domnul face trimitere la „profeti“, „psalmi“ si „Scripturi“, ca si colectii cunoscute si recunoscute (de exemplu Matei 26.56; Luca 24.27), asa cum au facut si scriitorii Noului Testament.

20 Nu exista contradictii in Biblie?

Biblia il pune pe om in lumina lui Dumnezeu. De aceea, inclinatia naturala a omului este de a uri aceasta carte si de a incerca sa gaseasca in ea contradictii. Fireste ca 90% dintre asa-zisele contradictii sunt simple presupuneri, ca urmare a necunostintei sau a intentiilor rele.

Apoi exista dificultati reale, cum ar fi deosebiriile dintre evangheliile sau descrieri diferite ale acelorasi evenimente in cartile Imparati si Cronici. Aici devine activa rugaciunea, in timp ce Il rugam pe Dumnezeu sa ne ajute sa intelegem planul divin al Scripturilor. Daca facem aceasta, dificultatile vor disparea si vom recunoaste frumusetea inspiratiei. Atunci va deveni clar ca dificultatile provin dintr-o intentie divina, cu scopul de a ne arata din diferite puncte de vedere viata Fiului Sau sau a poporului Sau.

In foarte rare cazuri poate sa fi aparut vreo greseala: de exemplu in 2 Imparati 26 se indica o varsta de 22 de ani, in timp ce in 2 Cronici 22.2 sunt 42 de ani – poate urmare a unei greseli de copiere. Credinta noastra insa nu se bazeaza pe asemenea amanunte.

21 Care este situatia cu cuvintele rostite de oameni rai si care sunt cuprinse in Biblie?

Biblia contine cuvinte ca: „sa mancam si sa bem, pentru ca maine vom muri“ (1 Corinteni 15.32). Astfel de versete nu sunt expresia gandurilor si a adevarului lui Dumnezeu. Dar ele sunt adevarate si inspirate: ele ne spun ca exista oameni care gandesc si vorbesc astfel. De asemenea, in Biblie sunt notate si exprimari ale lui satan (in cartea Iov si in evangheliile). Dumnezeu le foloseste pentru a ne explica rolul lui satan, de ce este el capabil si incapabil, ce face Dumnezeu cu el si biruinta Domnului asupra lui. Modul in care Dumnezeu reda cuvintele lui satan este absolut inspirat.

Minciunile fiilor lui Iacov fata de tatal lor cu privire la soarta lui Iosif sunt de asemenea texte inspirate. Ele ne arata inima omeneasca, motivul disciplinei lui Dumnezeu si providenta divina care, in ciuda rautatii omului, implineste planul harului.

Cartea Ecclesiastul contine explicatii greu de acceptat. O mare parte a acestei carti nu este descoperirea adevarului divin. Dar ea descopera gandirea omeneasca de „sub soare“. Aceasta este in intregime inspirata si adevarata: Dumnezeu descopera prin aceasta starea omului si ne impartaseste cum gandeste omul.

22 Ce spune Biblia despre ea insasi?

Ea spune foarte lamurit ca este Cuvantul lui Dumnezeu. Ea considera inspiratia sa completa cuvant cu cuvant ca fiind data, si de aici infailibilitatea ei. Ar trebui sa-i multumim lui Dumnezeu ca i-a placut sa Se descopere oamenilor intr-un mod atat de convingator. Biblia este cel mai sigur punct din univers: „Cerul si pamantul vor trece, dar cuvintele Mele nicidecum nu vor trece“ (Luca 21.33).

23 Putem sa ne bazam pe o marturie care o depune Biblia despre sine?

Da, si numai pe ea! Orice marturie a unui al treilea doar ar atenua aceasta marturie. Daca Dumnezeu S-a descoperit in Cuvantul Sau – cum crede fiecare crestin –, atunci Cuvantul Sau va vorbi despre si pentru sine. Dovezi in afara Bibliei ar conduce doar la prejudicierea autoritatii cuprinse in Cuvant. Singura autoritate, care ne poate invata daca Biblia este inspirata si ce inseamna aceasta exact, este Biblia! Cartea lui Dumnezeu vorbeste pentru sine.

Cuvantul lui Dumnezeu

„Cuvintul lui Dumnezeu ramine in veac!” (1 Petru 1.25)

In aceste zile din urma, cind se pune la indoiala, in mod insultator, Cuvintul lui Dumnezeu, este de mare pret sa gindesti ca un singur verset din Scrip-tura este de ajuns pentru Domnul Isus Hristos ca autoritate; si ii era de ajuns ca sa-l faca pe Diavol sa taca.

N-am nici un gust pentru noutati in interpretarea Scripturii: smintina se gaseste la suprafata laptelui.

Cuvintul este in sine insusi propria sa dovada si are puterea sa proprie, desi, desigur, numai Duhlii lui Dumnezeu poate sa ne faca aplicarea exacta. Numai umblind cu Dumnezeu putem gusta toata dulceata acestui Cuvint si sa ne hranim cu El. Cred ca, in aceasta privinta, Duhul lui Dumnezeu este un calauzitor sigur si poate, daca asa considera El ca este bine, sa ne dea ginduri minunate; dar, pentru ca riuri de apa vie sa curga din inimile noastre, trebuie sa bem din izvor, ca niste insetati.

Sa ne oprim si sa ne intrebam: Cu ce a fost ocupat spiritul meu astazi? Ce a cautat el? Cuvintul Dom-nului Hristos a locuit din belsug in mine? Poate ca am fost ocupati de politica sau de noutatile orasului sau de propriile noastre treburi! Glasul propriei noastre inimi sau faptele noastre au umplut cea mai mare parte din zi? Atunci n-am fost preocupati de Domnul Isus Hristos.

Este un mare pericol sa te ocupi de Cuvint, netinind seama de Duhul Sfint. Nu cunosc nimic altceva care sa te desparta mai mult de Dumnezeu, decit a vorbi despre adevar fara a avea partasie cu El!

Dumnezeu nu descopera gindurile Sale „celor intelepti si priceputi”, ci „pruncilor” (Matei 11.25). Nu puterea spirituala (puterea spiritului omenesc, folosita la lucrurile lui Dumnezeu) este cea care primeste binecuvantarea Lui, ci numai duhul copilului nou nascut, care doreste cu infocare „lap-tele duhovnicesc si curat” (1 Petru 2.2), gaseste binecuvantare. Inteligenta cea mai dezvoltata trebuie sa se apropie de Cuvantul lui Dumnezeu, ca un prunc nascut de curind.

Nu este nici un cuvânt în cartea lui Dumnezeu care să nu poată hrăni sufletele noastre.

Cercetați Cuvântul lui Dumnezeu cu rugăciune; cautați în el pe Domnul însuși și nu cunoștința; aceasta vă va fi dată, dar inima urmează un drum bun, numai atunci când ea îl caută pe Domnul Dumnezeu.

Cred, dragă frate, că ai studiat prea mult Biblia și n-ai citit-o. Eu văd că mereu trebuie să fii atent în această privință. Învățătura pe care Dumnezeu ne-o dă, și nu lucrarea omului, ne face să intrăm în gândurile și planurile lui Dumnezeu descoperite în Cuvântul Său. N-ăs vrea ca cineva să gândească, poate, că eu nu doresc ca Scriptura să fie mult studiată, însă dorința mea aprinsă este ca ea să fie citită împreună cu Dumnezeu.

Este un Om care cunoaște adevărul, pentru că El este Adevărul, un Om pe deplin mulțumit de Cuvântul scris: este Domnul. Nu există vicisug al Satanei, pe care Cuvântul lui Dumnezeu să nu-l poată zadarnici.

Când această viață trecătoare se va sfîrși, nimic altceva nu va rămîne, decît ce a fost produs de acest Cuvînt.

Despre Biblie

„Dar lucrurile acestea au fost scrise pentru ca voi să credeți că Isus este Hristosul, Fiul lui Dumnezeu; și, crezând, să aveți viața în Numele Lui” (Ioan 20.31).

Această carte conține gândul lui Dumnezeu, starea morală a omului, calea mântuirii, pierzarea păcatosilor și fericirea credincioșilor. Învățăturile ei sunt sfinte, principiile ei de conduită sunt obligatorii, relatarile ei sunt adevărate și deciziile ei sunt de neschimbat. Citeste Biblia, ca să fii înțelept; crede-o, ca să fii în siguranță; și împlinește-o, ca să fii sfânt.

Ea conține lumina ca să te calauzească, hrana ca să te sustină și mângăiere ca să-ți dea bucurie. Ea este harta călătorului, toiagul pelerinului, busola pilotului, sabia soldatului și cartea drepturilor și îndatoririlor creștinului. Aici, în această Carte sfântă, paradisul este restaurat, cerul deschis și porțile iadului dezvaluite. Hristos este subiectul ei mareț, binele nostru este planul ei și gloria lui Dumnezeu este scopul ei.

Biblia ar trebui să umple memoria noastră, să conducă inima, să calauzească picioarele noastre. Citeste-o liniștit (fără grabă), zilnic și cu rugăciune. Ea este o mină de bogăție și un paradis de glorie. Ea îți este dată în viață, va fi deschisă la judecată și va fi amintită totdeauna. Ea implică cea mai înaltă răspundere, va răsplăti cea mai mare lucrare și îi condamna pe toți care batjocoresc conținutul ei sacru.

Cartea, singura Carte; Cartea cartilor, Cartea lui Dumnezeu, Biblia – revelatia lui Dumnezeu fata de om!

„Strang Cuvantul Tau in inima mea ca sa nu pacatuiesc impotriva Ta“ (Psalmul 119.11).

Biblia

„Dar lucrurile acestea au fost scrise pentru ca voi sa credeti ca Isus este Hristosul, Fiul lui Dumnezeu; si, crezand, sa aveti viata in Numele Lui“ (Ioan 20.31).

Aceasta carte contine gandul lui Dumnezeu, starea morala a omului, calea mantuirii, pierzarea pacatosilor si fericirea credinciosilor. Invataturile ei sunt sfinte, principiile ei de conduita sunt obligatorii, relatarile ei sunt adevarate si deciziile ei sunt de neschimbat.

Citeste Biblia, ca sa fii intelept; crede-o, ca sa fii in siguranta; si implineste-o, ca sa fii sfant. Ea contine lumina ca sa te calauzeasca, hrana ca sa te sustina si mangaiere ca sa-ti 'dea bucurie. Ea este harta calatorului, toiagul pelerinului, busola pilotului, sabia soldatului si cartea drepturilor si indatoririlor crestinului. Aici, in aceasta Carte sfanta, paradisul este restaurat, cerul deschis si portile iadului dezvaluite.

Hristos este subiectul ei mare, binele nostru este planul ei si gloria lui Dumnezeu este scopul ei.

Biblia ar trebui sa umple memoria noastra, sa conduca inima, sa calauzeasca picioarele noastre. Citeste-o linistit (fara graba), zilnic si cu rugaciune. Ea este o mina de bogatie, un paradis de glorie si un rau de delectare. Ea iti este data in viata, va fi deschisa la judecata si va fi amintita totdeauna. Ea implica cea mai inalta raspundere, va rasplati cea mai mare lucrare si ii condamna pe toti care batjocoresc continutul ei sacru.

Cartea, singura Carte; Cartea cartilor, Cartea lui Dumnezeu, Biblia - revelatia lui Dumnezeu fata de om!

"Strang Cuvantul Tau in inima mea ca sa nu pacatuiesc impotriva Ta" (Psalmul 119.11)

Cum sa studiem Scriptura?

Este foarte dificil pentru oricine sa incerce sa prescrie unei alte persoane o metoda corecta de a studia Scriptura. Adancimile infinite ale Sfintei Scripturi, resursele nelimitate care sunt in Dumnezeu cat si gloriile morale ale Persoanei lui Hristos sunt dezvaluite doar credintei si nevoii. Aceasta face totul atat de simplu. Nu avem nevoie de inteligenta sau putere intelectuala ci de simplitatea unui copil. Cel care a compus Sfintele Scripturi este Cel care trebuie sa ne deschida intelegerea pentru a primi invatatura lor pretioasa. Si El va face aceasta doar daca Il vom astepta cu o inima intr-adevar sincera.

Nu trebuie sa pierdem niciodata din vedere un aspect cu greutate si anume faptul ca, cunostinta noastra va creste doar daca actionam in functie de ce stim. Niciodata nu va fi bine daca vom sta precum un tocilar ca sa citim Biblia. Ne putem umple intelectul de cunostinta biblica, putem avea doctrinele Scripturii si litera ei la degetul nostru mic, fara a avea insa nici macar o picatura de ungere sau putere. Trebuie sa mergem la Scriptura precum un om insetat la fantana; precum merge un om infometat la masa; precum un marinar la harta. Trebuie sa mergem la ea pentru ca nu putem fara ea. Mergem nu numai sa studiem ci ca sa ne hranim. Instinctele naturii divine ne conduc la Cuvantul lui Dumnezeu precum nou-nascutul doreste laptele prin care va creste. Doar prin hranirea cu Cuvantul va creste omul cel nou.

Se intelege deci cat de practica si de reala este intrebarea: "Cum sa studiem Scriptura?". Aceasta se leag in mod intim de intreaga noastra stare spirituala si morala, mersul nostru zilnic, obiceiurile si caile noastre. Dumnezeu ne-a dat Cuvantul Sau sa ne formeze caracterul, ca sa ne conduca comportamentul si sa ne modeleze calea.

Daca deci Cuvantul nu are o influenta transformatoare, o putere guvernatoare asupra noastra, este o mare nebulie sa gandim la depozitarea unei cantitati scripturistice in intelect. Aceasta poate doar sa ne umple de mandrie si sa ne insele. Este un lucru extrem de periculos sa manevrezi un adevar netrait; aceasta va conduce la o indiferenta a inimii, un duh usuratic, o insensibilitate a constiintei, lucruri ingrozitoare pentru oamenii cu adevarat evlaviosi.

Nimic nu pare atat de sigur sa ne arunce in mainile dusmanului precum o cantitate de cunostinta a adevarului in cap fara o constiinta sensibila, o inima adevarata, o minte dreapta. Profesiunea de credinta care nu actioneaza asupra constiintei si apoi nu se vede in viata, este unul dintre pericolele zilei in care se gaseste generatia noastra.

Cu mult mai bine este sa cunosti putin in realitate si putere, decat sa profesezi o cantitate de adevar care sta fara putere in regiunea intelegerii, neavand nici-o influenta transformatoare asupra vietii. Ar fi mult mai bine sa fii sincer in Romani 7 decat imaginar in Romani 8. in primul caz sunt sigur ca voi ajunge bine, dar in cel de-al doilea nu se stie la ce voi ajunge.

Cat despre problema folosirii scrierilor umane pentru a studia Scriptura este nevoie de mare atentie. Fara indoiala ca Domnul poate, si chiar o face, sa foloseasca scrierile slujitorilor Sai, la fel cum foloseste lucrarea lor publica pentru invatarea si zidirea noastra. In adevar in starea actuala a adunarii, daramata si divizata, este minunat sa observi harul bogat si grija atenta cu care El isi hraneste poporul preaiubit folosind scrierile slujitorilor Sai.

Repetam insa, este nevoie de mare precautie, o asteptare sincera a Domnului astfel incat sa nu abuzam un dar atat de pretios, incat sa ne conduca la comert cu capital imprumutat. Daca suntem intr-adevar dependenti de Dumnezeu, El ne va da lucrul corect. El va pune cartea care trebuie in mana noastra. El ne va hrani cu hrana care ni se potriveste. Astfel o vom primi de la El si o vom pastra in comuniune cu El. Este proaspata, vie, puternica, transformatoare, vorbeste inimii si straluceste in viata. Iar noi crestem in harul si cunoasterea Domnului si Mantuitorului nostru Isus Hristos. Pretioasa crestere! De-am avea mai mult parte de ea!

În sfârșit trebuie să ne aducem aminte că Sfânta Scriptură este vocea lui Dumnezeu și Cuvântul scris este transcrierea Cuvântului viu. Doar Duhul Sfânt ne poate învăța în adevăr să înțelegem Scriptura, iar El dezvăluie adâncimile ei vii credinței și nevoii. Să nu uităm niciodată lucrul acesta!

Rut – culegătoarea de spice

Dumnezeu ne-a dat un „camp” bogat, care oferă din abundență hrană spirituală. Acesta este Cuvântul Sau. Cine culege pe acest câmp îl va găsi pe Hristos și orice binecuvântare care ne este daruită în El. Pe acest câmp sunt „secerători” care știu să „lege în snopi” întreaga bogăție și să o pregătească pentru alții ca să se hrănească. Acești secerători sunt subordonați unui supraveghetor „pus peste secerători” – nimeni altul decât Duhul Sfânt. Astfel se poartă de grijă pentru fiecare în parte.

Totuși există și „saraci”. Aceștia au existat odinioară în Israel, fapt pentru care Dumnezeu a poruncit: „Și, când veți strânge secerișul pământului vostru, să nu seceri de tot colturile ogorului tău și să nu strângi spicele cazute din secerișul tău: să le lași saracului și străinului”. Dar acești saraci există și astăzi din punct de vedere spiritual. Desigur, nu aceasta este voia lui Dumnezeu. Odinioară a dat o țară „unde-ți vei mânca pâinea fără saracie”. Și astăzi vrea ca noi să „fîm umpluți de toată plinătatea lui Dumnezeu” și, „fiind uniți în dragoste, să capătăm toate bogățiile siguranței depline de înțelegere”.

Dacă simțim însă saracia – care este mare astăzi –, atunci Dumnezeu dorește să ne îmbarbateze. În cartea Rut ne arată o femeie care aparținea de cei „saraci”, dar care prin credincioșie și harnicie în lucrurile marunte a devenit bogată.

Deși cartea Rut este scurtă, ea conține învățături practice pentru viața de zi cu zi. În Rut putem vedea procesul de creștere al unui credincios care găsește în cele din urmă odihna în Domnul Isus (reprezentat de Boaz).

Capitolul doi al cărții ne-o prezintă pe Rut ca și culegătoare de spice. Ea s-a întors împreună cu soacra ei Naomi din țara Moabului la Betleem. Acolo, cele două femei au fost nevoite să-și castige existența. Rut a propus să meargă pe câmp pentru a strânge spice. Fără să știe a ajuns pe câmpul lui Boaz și a experimentat acolo, sub calauzirea lui Dumnezeu, lucruri minunate, care la sfârșitul istorisirii au ca rezultat căsătoria dintre Rut și Boaz.

Să ne preocupăm acum de modul în care ne-o prezintă Biblia pe Rut ca și culegătoare de spice. Pentru început să ne întrebăm ce înseamnă pentru noi astăzi această culegere de spice. Spicele erau culese pentru a obține din ele pâinea pentru întreținerea vieții. În pâine recunoaștem o imagine a Cuvântului lui Dumnezeu, cu care noi, ca și credincioși, trebuie să ne hrănim. Acest Cuvânt este în strânsă legătură cu Domnul Isus, care Se numește pe Sine „pâinea vieții” (Ioan 6.35). A culege spice înseamnă deci pentru noi a citi Biblia pentru a-L cunoaște tot mai bine pe Domnul Isus și pentru a crește din punct de vedere spiritual. Fiecare credincios are nevoie de hrană spirituală pentru a nu rămâne pipernicit. Domnul Isus a spus că omul nu trăiește numai cu pâine, ci cu orice Cuvânt al lui Dumnezeu (Luca 4.4). Un om care nu mănâncă, nu poate trăi prea mult; el va degenera și apoi va muri. Tot așa, un credincios, care nu se hrănește cu Cuvântul lui Dumnezeu, nu poate trăi prea mult

din punct de vedere spiritual; el nu face progrese, iar viața lui interioară degenerază.

Dumnezeu vrea să cugetăm cu interes la Cuvântul Său, pentru că acesta să-și facă efectul în noi. Credincioșilor din Tesalonic, apostolul Pavel le-a confirmat că au primit Cuvântul lui Dumnezeu și că acesta și-a făcut efectul în ei (1 Tesaloniceni 2.12). Să dea Domnul ca așa să fie și la noi! Așa cum ne hrănim zilnic, tot așa trebuie să citim zilnic în Biblie și să primim ceea ce am citit, pentru a fi sănătoși din punct de vedere spiritual, pentru a face progrese și pentru a putea trăi spre onoarea Domnului nostru.

Rut a fost o culegătoare de spice; de la ea putem învăța cum trebuie să citim Biblia. Mai întâi doresc să prezint patru activități ale acestei femei care sunt în legătură cu spicele.

1. Rut a cules (Rut 2.3)

Rut a mers pe câmp pentru a culege spice. Pentru a avea ulterior pâine pentru ea și soacra ei, Rut a trebuit să culegă mai întâi spice de pe câmp. Aceasta era o muncă oșobitoare, deoarece trebuia să se aplece mult. Dar munca a fost neapărat necesară, pentru că altfel nu ar fi avut pâine. Tot așa și pentru noi este neapărat necesar să citim Cuvântul lui Dumnezeu, dacă vrem să tragem folos din el. Atât Vechiul Testament, cât și Noul Testament au fost date pentru învățătura noastră. Dumnezeu vrea să le citim cu sarguință. Rut nu a putut să culegă dintr-o dată toate spicele, ci a strans spic cu spic în sortul ei. Nici noi nu putem înțelege dintr-o dată toată Biblia, ci încetul cu încetul. De aceea este necesar să citim regulat și continuu. Cel mai bun timp este dimineața, pentru că atunci gândurile noastre sunt libere de ceea ce va aduce cu sine cotidianul, care probabil ne-ar putea împovăra ulterior și abate de la „culegere“.

2. Rut a batut (Rut 2.17)

Spicele culese nu au putut fi imediat prelucrate în pâine sau în altă hrană. Mai întâi a fost necesar să se separe boabele de pleavă. Numai boabele puteau fi prelucrate în continuare. Trebuie să cercetăm cu exactitate Cuvântul lui Dumnezeu, pentru că el să devină într-adevăr hrană. Citirea este de fapt începutul, dar nu este totul. Dumnezeu vrea să cugetăm în continuare la ceea ce am citit, pentru a trage folos spiritual din aceasta. Este necesară munca suplimentară. Trebuie să ne întrebăm ce gânduri de bază cuprinde un text biblic, în ce context se află el; putem căuta paralele, putem citi un comentariu biblic care ne ajută să înțelegem mai bine textul. Aceasta este o activitate folositoare atât în cadrul studiului biblic personal, cât și după ce am auzit o explicație a unui text biblic.

3. Rut a mâncat (Rut 2.18)

Cine cercetează cu sarguință și interes Cuvântul lui Dumnezeu va experimenta curând apropierea Domnului Isus. În pauza de amiază, Rut l-a întâlnit pe Boaz și a primit din mână lui „graunte prajite“, iar „ea a mâncat și s-a saturat și a pastrat ceva“. Impresiile personale, pe care ni le dăruiește Domnul, trebuie să le primim și să ne bucurăm de ele. Aceasta înseamnă „a mânca“. Desigur, Rut a mâncat și din ceea ce a cules și a batut ea însăși. Ce folos ar fi avut dacă doar ar fi cules și ar fi batut, dar nu ar fi mâncat? De aceea și noi trebuie să ne hrănim cu Cuvântul, să-l „interiorizăm“, pentru că să poată lucra în noi și să facem progrese spirituale. Domnul Isus S-a exprimat odată

astfel: „Cine mananca Trupul Meu si bea sangele Meu ramane in Mine si Eu in el“ (Ioan 6.56). Cugetand la El suntem adusi intr-o adevarata partasie traita zilnic cu El. Daca citim Biblia cu dorinta sa-L cunoastem mai bine pe Domnul, sa invatam de la El si sa-L urmam, atunci aceasta va fi spre folosul nostru si vom fi pe deplin satisfacuti.

4. Rut a dat si altora (Rut 2.18)

Rut nu a lucrat intr-un mod egoist. Rut nu s-a multumit doar cu faptul ca s-a saturat, ci a dat si soacrei ei ceva din ceea ce a savurat ea. Astfel, ambele femei au savurat hrana pe care a pregatit-o Rut. Ceea ce invatam din Cuvantul lui Dumnezeu putem impartasi si altora. Trebuie sa dam din ceea ce noi insine am primit. Un astfel de schimb adu-ce mari binecuvantari pentru toti cei implicati.

Dar nu numai din activitatile lui Rut putem sa invatam, ci si din comportamentul ei. In acest sens doresc sa indic spre trei aspecte:

A. Dependenta de altii

Rut nu a lucrat pe cont propriu, ci s-a inteles cu soacra ei. Abia dupa ce aceasta a fost de acord, a pornit la lucru. Si mai tarziu o vedem lucrand in dependenta, mai intai fata de seceratori, apoi in dependenta si ascultare fata de Boaz. „Culesul spicelor“, chiar daca este o lucrare personala, nu trebuie sa aiba loc izolat de partasia cu altii. Copiii ii pot intreba pe parintii lor, iar fratii tineri pot invata de la cei cu mai multa experienta. Seceratorii vorbesc despre fratii carora Dumnezeu le-a dat capacitatea sa dea mai departe Cuvantul lui Dumnezeu, „impartind drept Cuvantul adevarului“ (2 Timotei 2.15). Aceasta slujba poate avea loc atat oral, cat si in scris. Credinciosii, care cerceteaza Cuvantul lui Dumnezeu izolati de ceilalti, ajung deseori la ganduri si interpretari ciudate. De aceea este folositor sa invatam de la altii, fara insa a neglija studiul personal. Rut nu a lasat ca altii sa lucreze pentru ea; ea a lucrat in legatura cu altii.

B. Harnicie

Din capitolul 2 al cartii deducem ca Rut era intr-adevar harnica. Slujitorul care era pus peste seceratori a confirmat ca a venit de dimineata si ca s-a odihnit foarte putin (versetul 7). Seara, Rut a putut duce acasa o cantitate mare. Ce mult putem sa invatam de la aceasta tanara femeie! Si noi trebuie sa ne dam toata silinta pentru a-L cunoaste tot mai mult pe Domnul nostru prin citirea Bibliei. Ce multa energie investim, mai ales cand suntem tineri, pentru a atinge anumite scopuri, de exemplu in pregatirea scolara sau in meserie. Desigur, este bine! Harnicia este o virtute in Cuvantul lui Dumnezeu. Dar ramane intrebarea, daca suntem tot atat de sarguinciosi si in studierea Bibliei. Este o problema a prioritatilor. Ce valoare are Cuvantul lui Dumnezeu in viata noastra? Daca valoarea este mica, atunci inseamna ca ne dam putina sarguinta; daca este mare, atunci vom simti nevoia de a deschide si a citi mereu Biblia.

C. Perseverenta

Sarguinta si harnicia nu au fost la Rut un „foc de paie“. Ea nu a mers numai o zi sau doua pe camp, ci a lucrat cu perseverenta. Textul biblic ne spune ca a stat aproape de slugile lui Boaz „pana s-a

terminat secerisul orzului si secerisul graului" (Rut 2.23). Culesul orzului era prima recolta in tara. Dar Rut nu a fost multumita numai cu atat, ci a cules mai departe pana s-a incheiat si recoltarea graului. Perseverenta este o insusire de care avem neaparat nevoie la citirea Bibliei. Nu se ajunge la nici un rezultat daca intr-o zi citim trei capitole, iar a doua zi nici unul. Pentru a citi si a studia corect Biblia avem nevoie de consecventa. De aceea este recomandabil un ritm stabil. Asa cum la asimilarea hranei urmam un anumit ritm, tot asa trebuie sa facem si in domeniul spiritual.

Boaz a observat-o pe Rut. A aflat ce fel de femeie era. Fara indoiala, pentru el nu ar fi fost o problema sa o aprovizioneze pe Rut cu hrana, fara ca aceasta sa fie nevoita sa mearga pe camp. Dar Boaz nu a facut aceasta. El nu a facut munca in locul ei. El a vrut ca ea insasi sa-l cu-noasca. Acest lucru nu ar fi avut loc, daca ea nu s-ar fi dus pe camp sa culeaga spice. Nici faptul ca el era cea mai bogata ruda a soacrei ei, nici campul sau nu i-ar fi adus ei binecuvantare fara propria activitate. Insa el i-a dat graunte prajite si i-a dat sa bea din apa pregatita pentru slujitorii lui.

Asa lucreaza Dumnezeu si cu noi. El este Daruitorul tuturor binecuvantarilor, dar El le da numai celor care sunt gata „sa porneasca“ si „sa culeaga“. Aceasta presupune o activitate proprie si o pozitie interioara, pe care le-am gasit la Rut. Daca suntem pregatiti sa ne insusim Cuvantul lui Dumnezeu, atunci Domnul va da mai mult decat din belsug.

Despre valoarea Cuvantului lui Dumnezeu

Cu siguranta nu exista nici o indoiala ca Dumnezeu ne-a dat in mana o bogatie de o valoare inestimabila prin Biblie. Dumnezeu ne vorbeste noua, oamenilor, prin Sfanta Scriptura. El ne arata voia Sa, gandurile si hotararile Sale. Cuvantul lui Dumnezeu nu se adreseaza la modul general, ci fiecaruia personal. Dumnezeu se refera la tine si la mine cand ne vorbeste prin Cuvantul Sau. De aceea sa ne punem intrebarea: Ce valoare are Cuvantul lui Dumnezeu in viata mea?

Daca plecam de la premisa ca toti posedam o Biblie, vom structura intrebarea in alte trei intrebari partiale:

1. Citesc Cuvantul lui Dumnezeu?

Daca Biblia se afla numai in biblioteca sau pe noptiera, atunci imi foloseste putin. Cineva a spus odata: „Poti flamanzi la o masa pusa, daca nu mananci ceea ce se afla pe masa.“ Daca transpunem aceasta asupra Bibliei, inseamna ca pot flamanzi din punct de vedere spiritual, chiar daca posed Cuvantul lui Dumnezeu. Este trist ca in tarile in care poate fi procurat foarte usor, Cuvantul lui Dumnezeu este citit foarte putin. Dar sa ne intrebam: Ce facem cu Biblia in casa? O citim zilnic? Acceptam gandurile ei? Avem timp pentru clipe de liniste impreuna cu Sfanta Scriptura, in ciuda faptului ca avem mult de lucru? Este Biblia intr-adevar hrana pentru sufletele noastre?

Prin prorocul Ieremia, Dumnezeu vrea sa ne incurajeze. El spune: „Cand am primit cuvintele Tale, le-am inghitit; cuvintele Tale au fost bucuria si placerea inimii mele“ (Ieremia 15.16). Aici vedem ordinea:

a) Cuvintele lui Dumnezeu sunt primite – transpus la noi: in casa exista o Biblie.

b) Cuvintele lui Dumnezeu sunt inghitite – transpus la noi: Cuvantul lui Dumnezeu este citit si primit in inima.

c) Cuvintele lui Dumnezeu aduc bucurie in inima – transpus la noi: preocuparea cu Biblia nu va ramane fara urmari. Dumnezeu ne daruieste bucurie si multumire, satisfactie interioara.

Maria din Betania este un exemplu pentru noi. In ciuda lucrului mult, care trebuia facut, ea a asezat in mod corect prioritatile. Ea si-a luat timp sa se aseze la picioarele Domnului Isus si sa asculte cuvintele Sale. Lucrul bun este deseori dusmanul lucrului mai bun. Chiar si slujitorul Domnului poate deveni un pericol, daca ne rapeste timpul pentru a citi intr-o partasie linistita Cuvantul Sau.

2. Iubesc Cuvantul lui Dumnezeu?

Citirea Cuvantului lui Dumnezeu imi face cunoscut gandurile lui Dumnezeu. Dar numai aceasta cunoastinta nu este suficienta. Simpla cunoastere poate actiona ca o lumina rece, daca nu este imperecheata cu dragoste. De aceea se pune intrebarea referitoare la pozitia Cuvantului lui Dumnezeu in inima mea. Cuvantul lui Dumnezeu se adreseaza mai intai nu mintii, ci se indreapta spre inima noastra, spre sediul simtamintelor noastre. Pavel se exprima in 1 Corinteni 13.2 astfel: „Chiar daca ... as cunoaste toate tainele si toata stiinta, ... si n-as avea dragoste, nu sunt nimic“.

Desigur, studiul intensiv al Bibliei ne conduce la cunoasterea tot mai profunda a gandurilor lui Dumnezeu. Citirea Cuvantului lui Dumnezeu are intotdeauna scopul de a-L cunoaste tot mai bine si de a-L iubi tot mai mult pe Domnul nostru. Despre Ezra citim ca si-a pus inima sa adanceasca Legea Domnului (Ezra 7.10). Desigur, pentru aceasta si-a folosit mintea data de Dumnezeu, dar nu mintea, ci inima era indreptata spre Cuvantul Dumnezeului sau. Un proverb spaniol spune: „In inima se afla omul, nu in cap.“ Aceasta are cu siguranta sa ne spuna ceva tuturor. Pavel le-a scris de asemenea corintenilor: „Cunoastinta ingamfa, pe cand dragostea zideste“ (1 Corinteni 8.1).

Deci citim Cuvantul lui Dumnezeu nu cu mintea, ci cu inima. De aceea este important sa citim Biblia cu rugaciune. Prin Cuvant ne vorbeste Dumnezeu, iar prin rugaciune li vorbim noi. Ambele trebuie sa existe in masura egala. Crestinii care citesc mult si se roaga putin, inclina spre cunoasterea cu mintea. Crestinii care se roaga mult si citesc putin inclina spre fanatism. Sa ne pazeasca Domnul de amandoua!

3. Implinesc Cuvantul lui Dumnezeu?

Aceasta intrebare este de o insemnatate hotaratoare pentru viata noastra. Hristos nu cauta teoreticieni, ci oameni care sunt gata sa puna in practica vietii zilnice Cuvantul lui Dumnezeu. „Dar fiti implinatori ai Cuvantului, nu numai ascultatori, inselandu-va singuri. Caci daca cineva este ascultator al Cuvantului, si nu implinator, seamana cu un om care isi priveste fata fireasca intr-o oglinda si, dupa ce s-a privit, pleaca si uita indata cum era“ (Iacov 1.22-24).

Adevarata crestere duhovniceasca va fi numai atunci cand suntem gata sa facem voia lui Dumnezeu. Cineva a spus odata: „Cea mai buna traducere a Bibliei o datorez mamei. Ea a transpus Biblia in viata.“ Sa ne gandim inca o data la exemplul lui Ezra. El si-a pus inima sa adanceasca Legea Domnului, dar a facut-o cu scopul de a o implini si ca urmare a fost gata sa invete pe oamenii din Israel legile si randuielile. Aceasta este ordinea dumnezeiasca, care ne invredniceste si pe noi sa vorbim despre ceea ce ne arata Dumnezeu in Cuvantul Sau. In primul rand cercetam cu inima, in al doilea rand implinim Cuvantul lui Dumnezeu, adica il realizam in viata zilnica, iar in al treilea rand il transmitem altora.

Dumnezeu a vrut sa vorbeasca poporului Sau prin prorocul Ezechiel, iar poporul a fost gata sa asculte cuvintele lui Dumnezeu, dar nu a fost gata sa le implineasca. De aceea Dumnezeu i-a spus lui Ezechiel: „Fiii poporului tau vorbesc ... si zic unul altuia ...: «Veniti deci si ascultati care este cuvantul iesit de la Domnul!» Si vin cu gramada la tine, stau inaintea ta ca popor al meu, asculta cuvintele tale, dar nu le implinesc; caci cu gura vorbesc dulce de tot, dar cu inima umbla dupa castigul lor necinstit. Iata, tu esti pentru ei ca un cantaret placut, cu un glas frumos si care canti bine cu un instrument. Ei iti asculta cuvintele, dar nu le implinesc deloc“ (Ezechiel 33.30-32). Cat de serioasa este repetarea cuvintelor: „Dar nu le implinesc“! Putem transpune usor aceasta expresie in zilele noastre. Citim personal Cuvantul lui Dumnezeu, il auzim in strangerile laolalta ale credinciosilor, dar cum stau lucrurile cu punerea in practica a celor auzite?

Sa rezumam gandurile expuse cu un cuvant al Domnului Isus: „Va voi arata cu cine se aseamana orice om care vine la Mine, aude cuvintele Mele si le face. Se aseamana unui om care, construind o casa, a sapat adanc inainte si a asezat temelia pe stanca. A venit o varsare de ape si s-a napustit peste casa aceea, dar n-a putut s-o clatine, pentru ca fusese intemeiata pe stanca“ (Luca 6.47-48). Aceasta promisiune a Domnului ne incurajeaza pentru a da valoarea corecta Cuvantului lui Dumnezeu in viata noastra, adica de a-l citi, iubi si implini.

Cum sa studiezi Biblia

Ganduri introductive

S-ar putea ca multora sa li se para inutila o carte despre acest subiect, si sa o considere ca un amestec in chestiuni in care fiecare ar trebui sa decida pentru sine sub indrumarea Duhului Sfant. Altii, care deja sunt activi in acest domeniu s-ar putea sa considere ca nu le sunt de prea mare ajutor; dar speram ca un mare numar dintre copii lui Dumnezeu care doresc fierbinte sa cunoasca tot mai bine continutul Cuvantului Sau vor gasi cateva sugestii folositoare in paginile care urmeaza.

Cred ca ar fi de folos sa mentionez aici cateva ganduri introductive.

1. Nicio metoda de studiu biblic, oricat de folositoare si de sugestiva ar fi in sine, nu poate elimina necesitatea absoluta a pocaintei si a nasterii din nou. Mintea naturala este „straina de viata lui Dumnezeu“, si niciun fel de educatie, nici chiar cunoasterea cuvantului adevarului nu va putea sa schimbe singura caracterul a ceea ce este „vrajmasie impotriva lui Dumnezeu“. Invatatorul de scoala duminicala nu trebuie sa uite aceasta atunci cand sta saptamana dupa saptamana in fata unei clase

pline cu tineri inteligenti si sculptori. Daca nu au fost adusi la pocainta fata de Dumnezeu si credinta prin Domnul nostru Isus Hristos, atunci in ei nici macar nu a inceput lucrarea mareata care va fi apoi temelia intregii lor vieti. Bine ar fi ca toti cei care cauta sa explice Cuvantul lui Dumnezeu sa isi aminteasca aceasta, si, cu acelasi entuziasm cu care se straduiesc sa deschida aceasta comoara minunata inaintea elevilor lor, sa lupte in rugaciune staruitoare pentru mantuirea celor care le-au fost incredintati in intelepciunea lui Dumnezeu.

Acelasi lucru se aplica desigur si tuturor celor care vin inaintea Scripturilor inainte de a-l cunoaste pe Dumnezeu si iertarea pacatelor. Desi suntem gata sa le fim de ajutor in orice fel am putea acestor persoane, sa nu uitam niciodata ca „un singur lucru este necesar”. Ne temem ca acest principiu este trecut cu vederea in multe din initiativele de studiu biblic din zilele noastre, si fara indoiala ca aparitia si dezvoltarea curentelor precum „critica inalta” („Higher Criticism” - curent teologic care pune la indoiala autoritatea si inspiratia Scripturii, n. tr.) se datoreaza in mare parte manuirii Scripturii de catre oameni neintorsi la Dumnezeu, prin intermediul ratiunii. Fara indoiala ca o mare parte din amestecul care exista in bisericile oficiale se datoreaza participarii fara deosebire a celor credinciosi si necredinciosi la explicarea unor adevaruri care pot fi invatate doar spiritual.

2. In acelasi fel, chiar si pentru copii lui Dumnezeu, nicio metoda de studiu biblic nu poate inlocui calauzirea nespuse de binecuvantata a Duhului Sfânt care locuieste in cel credincios. „El va va calauzi in tot adevarul” este in primul rand o promisiune facuta apostolilor, o garantie a inspiratiei infailibile a tot ceea ce Dumnezeu a dorit sa dea adunarii Sale in forma Cuvantului scris, dar, intr-un sens mai general, Duhul Sfânt este Cel care ilumineaza mintile sfintilor, conducandu-i in tot ceea ce le este de folos si necesar pentru zidirea lor pe credinta preasfanta.

Cele mai complete si mai logice metode de studiu biblic, urmarite cu cea mai mare perseverenta, cu ajutoare potrivite de orice fel, sunt inutile daca nu exista calauzirea dominanta si clara a Celui care Isi gaseste placerea in a lua din lucrurile lui Hristos si a ni le descoperi. Cat de necesar si de pretios este privilegiul de a-l avea prezent cu noi pe Autorul Cuvantului perfect si infinit al lui Dumnezeu, nu doar pentru a ne descoperi frumusetile si desavarsirile lui nespuse de felurite, pentru a ne oferi cheia pentru intelegerea lui, pentru a ne conduce pas cu pas in cunoasterea planului mare cuprins in el, dar mai mult, de a avea aceasta Persoana divina locuind in noi! - facand ca prin har inimile noastre sa fie capabile sa aprecieze ceea ce El ne descopera si sa asimileze adevarurile acelor adancimi pe care doar Duhul le cerceteaza, si de a le trai apoi in vieti de ascultare. Si aici, ca si in orice alta situatie, „fiecaruia i se da aratarea Duhului spre folos” si „noi am primit nu Duhul lumii, ci Duhul care este de la Dumnezeu, ca sa cunoastem lucrurile care ne-au fost daruite de Dumnezeu”.

Daca ne-am gandit ca macar un cuvânt din cele ce urmeaza ar putea sa abata mintea copilului lui Dumnezeu de la adevarul glorios al prezentei Duhului si al locuirii Lui in cel credincios, ne-am oprit indata si am inceta sa scriem. El este singurul competent pentru a calauzi, pentru a indrepta, a corecta si a controla prin intelegerea acelui Cuvânt pe care El Insusi l-a inspirat.

De aceea sa ne amintim aceste lucruri inca de la inceputul gandurilor care urmeaza - lasati-L liber sa faca acea activitate de har care li este atat de placuta. Comuniunea Duhului Sfânt este acea partasie cu Tatal si cu Fiul Sau pe care El o produce, si in acelasi timp o partasie unii cu altii, intemeiata pe

asimilarea Cuvantului lui Dumnezeu; pentru ca ar fi o grava eroare sa punem iluminarea Duhului Sfânt in contradictie cu Cuvantul scris. Scripturile sunt instrumentul Duhului Sfânt. Tot adevarul pe care El il descopera este adevar revelat, scris deja in Cuvantul lui Dumnezeu. Putem fi siguri ca, aceia care inclina sa gandeasca ca ar putea primi descoperiri de la Duhul in afara Scripturii sunt intr-un mare pericol.

Chiar si in imaginile pe care le avem despre Duhul si lucrarea Sa vedem cum El actioneaza in si prin Cuvant - dand viata si curatind inima. Astfel, „daca cineva nu este nascut din apa si din Duh, nu poate intra in imparatia lui Dumnezeu”. Acest verset ne arata ca apa Cuvantului (vezi Efeseni 5:26) este instrumentul folosit de Duhul lui Dumnezeu. „Fiind nascuti din nou nu dintr-o samanta care se strica, ci dintr-una care nu se strica, prin Cuvantul viu, care ramane pentru totdeauna, al lui Dumnezeu”. Deci nasterea din nou are loc prin lucrarea Duhului Sfânt care se foloseste de Cuvant.

Tocmai faptul acesta ne incurajeaza sa continuam sa prezentam Cuvantul lui Dumnezeu copiilor si altor necredinciosi. S-ar putea spune ca pana sa se intoarca la Dumnezeu oamenii nu pot intelege Scriptura cu adevarat, si de aceea nu are rost sa ne obosim sa le-o predicam. Dar nu stim niciodata cand lucreaza Duhul Sfânt, si intr-adevar, tocmai faptul ca avem pe inima sa le impartasim Cuvantul lui Dumnezeu si altora ar trebui sa ne incurajeze sa credem ca Duhul adevarului lucreaza deja in inimile lor. Invatarea copiilor neconvertiti din Scriptura a fost asemanata cu asezarea hartiei si a lemnului pentru a aprinde focul. Nici hartia si nici lemnele nu au focul in ele in sine, si totusi sunt necesare: tot asa si cunoasterea Scripturii, cel putin intr-o oarecare masura, fie prin auzirea evangheliei, fie prin citirea ei, este necesara pentru intoarcerea la Dumnezeu.

3. In acelasi gand cu cele ce au fost deja spuse, este bine sa ne amintim ca tot studiul biblic trebuie sa se faca intr-un duh de reverenta, respingand orice fel de autosuficienta si dependenta de intelepciunea omeneasca, realizand ca nu putem primi cunostiinta decat de la Dumnezeu Insusi. „Cuvantul lui Dumnezeu si rugaciunea” ne sunt puse inainte ca fiind puterea sfintitoare prin care ne putem bucura de orice daruri naturale (1. Timotei 4:5). Astfel Scriptura, daca este primita asa cum trebuie, ne va arata intotdeauna ignoranta si lipsurile noastre, si ne va conduce spre rugaciune; si, in aceeasi masura, lipsa noastra de intelegere in ceea ce priveste voia lui Dumnezeu ne va indrepta catre El, Cel care este gata sa Isi implineasca promisiunea: „iar daca vreunul dintre voi este lipsit de intelepciune, s-o ceara de la Dumnezeu, care da tuturor cu darnicie si nu reproseaza, si i se va da” (Iacov 1:5).

Trebuie insa sa ne oprim aici. Mai tarziu vom reveni asupra locului rugaciunii in cadrul studierii Scripturii. Si acum sa ne intoarcem la subiectul nostru.

Metode de studiu

1. Citirea zilnica a Scripturii

Pe primul loc atat ca importanta cat si ca prezenta in viata celor mai multi dintre copii lui Dumnezeu, se afla citirea zilnica, regulata a Scripturii de la Geneza la Apocalipsa, in mod repetat de-a lungul intregii vietii. Adesea oameni care cunosc bine diferite pasaje ale Scripturii, care poate stapanesc

intr-o oarecare masura si limbile originale in care a fost ea scrisa, arata o mare ignoranta in ceea ce priveste faptele istorice relatate in Biblie, si dovedesc ca nu sunt obisnuiti cu textul Scripturii in intregime. Nu putem exprima in cuvinte cat de important este ca mintea si inima sa fie saturate cu cunoasterea literei Scripturii de la inceput si pana la sfarsit. Niciun alt fel de cunoastinta biblica nu poate inlocui acest lucru. Este temelie largă pe care trebuie sa fie zidit; si daca aceasta temelie nu este lata si adanca, constructia de deasupra va fi instabila, oricat de inalta sau de ingenioasa ar fi.

Ruskin, marele scriitor englez, un om remarcabil in multe privinte, a declarat ca cea mai valoroasa parte a educatiei sale a fost cunoasterea textului Scripturii, fiind obligat inca din frageda copilărie sa citeasca un anumit numar de capitole in fiecare zi, si sa o ia mereu de la capat atunci cand termina intreaga Biblie. Fara a uita ceea ce am spus de la inceput, si anume ca o cunoastere spirituala a Scripturii este absolut indispensabila; si vorbind acum despre subiectul pe care il avem in fata, si anume metodele de studiu biblic, dorim sa accentuam inca o data necesitatea si importanta citirii zilnice.

Sa ramanem la lucruri foarte simple si clare. In orice camin crestin ar trebui sa existe citirea Cuvantului lui Dumnezeu si rugaciune cel puțin o data pe zi. Oricat de stresanta si de ocupata ar fi viata, nu lasati nimic sa fure familiei voastre acest privilegiu pretios si atat de simplu. Alegeti un moment, dimineata sau seara, cand intreaga familie se poate strange impreuna pentru cateva minute, si puteti citi cu grija si atentie un capitol, fie de catre unul dintre membrii familiei, fie de catre fiecare pe rand. Timpul consumat astfel este intotdeauna folositor si ne va ajuta sa pastram proaspete in minte, inca din copilărie, faptele minunate si adevarurile cuprinse in Cuvantul pretios al lui Dumnezeu. Probabil ca este mai bine sa incepeti cu Evangheliile si sa treceti prin Noul Testament, si apoi sa cititi si Vechiul Testament. Fiecare poate alege anumite pasaje care poate ar fi mai potrivite pentru membrii mai tineri ai familiei, si altele care pot fi lasate pentru a fi citite individual; dar in principal credem ca ar trebui sa onoram Cuvantul lui Dumnezeu citindu-l in intregime. Putine sunt pasajele care sa nu zideasca atunci cand sunt astfel citite. Intr-adevar, pasajele mai aride se vor dovedi adesea prilejuri bune pentru a porni discutii folositoare, si vor sluji pentru a trezi si a confirma interesul fata de Scriptura in ansamblu.

Pe langa citirea in familie, vorbim apoi despre citirea individuala, de catre fiecare, cel puțin a unui capitol pe zi. Si aici, este bine sa urmam ordinea sugerata mai sus, si sa incepem cu Noul Testament, si apoi, dupa ce il vom fi terminat, sa continuam cu Vechiul. Daca se citeste cate un capitol pe zi, se poate termina intreaga Scriptura in trei ani; si, in acelasi fel, doua sau trei capitole pe zi vor insemna parcurgerea Scripturii in timp mult mai scurt. Cu siguranta ca si in cel mai aglomerat program se pot gasi sau se pot rezerva zece minute pentru o astfel de preocupare.

Este foarte important ca lucrul acesta sa se faca regulat si sistematic. Poti studia cu atentie treburile si responsabilitatile din fiecare zi si poti dedica un anumit timp, pe cat posibil, pentru aceasta activitate. Suntem creaturi dependente de obiceiuri, si o data ce este un lucru stabilit ca trebuie sa citim un capitol sau doua pe zi, va fi mult mai usor sa ducem la indeplinire acest lucru. Si aici, ca si in cele mai multe lupte spirituale, batalia se da si se castiga in inima, atunci cand hotararea de a citi Cuvantul este luata inaintea lui Dumnezeu. Este probabil mai bine, pe cat posibil, sa citești din doua locuri, unul din Vechiul si unul din Noul Testament. Astfel, dimineata poti incepe cu Evanghelia dupa

Matei, iar seara cu Geneza; si dupa ce fiecare Testament este parcurs, intoarce-te cu energie sporita la primul capitol.

Intr-o viata in care exista un oarecare timp liber, nu ar trebui sa existe nicio piedica pentru a citi intreaga Scriptura cel putin o data pe an. O jumatate de ora pe zi va fi destul pentru aceasta; si daca se citeste un capitol zilnic in familie, mai raman doar doua pentru citirea individuala.

Destul de aproape de practica recomandata mai sus, si intr-adevar o parte a ei, este practica de a citi o carte in intregime la un moment dat. De exemplu, Evanghelia dupa Marcu poate fi citita la fel de repede ca un articol dintr-o revista, si intr-un timp scurt. S-a spus ca este nevoie de putin mai mult de o ora pentru aceasta. Tot asa, putin mai mult timp va fi de ajuns pentru a citi oricare dintre celelalte Evanghelii sau Faptele Apostolilor. In felul acesta ne facem o idee generala despre continutul cartii, la fel cum o calatorie intr-o regiune a unei tari ne permite sa ne formam o apreciere destul de corecta asupra caracterului zonei.

Aceasta trecere rapida in revista, cum am putea sa o numim, este de asemenea foarte valoroasa atunci cand este vorba de inceperea studiului fiecarei epistole. O citim mai intai in intregime la un moment dat, si apoi ne aplecam asupra ei mai in detaliu.

Acelasi lucru poate fi spus si despre Vechiul Testament. Vietile lui Avraam, lui Iosif, sau David ar putea fi citite in felul acesta, si vom putea descoperi ceva mai mult decat doar o insiruire de fapte, vom putea privi gandul Duhului in ansamblu, scopul Lui prin prezentarea vietii respective.

Tot astfel, fiecare dintre Profeti ar putea fi citit dintr-o data, sau poate in doua etape, pentru a putea prinde tema generala si gandul pe care il transmite Duhul Sfânt. O astfel de citire „cantitativa”, daca o putem numi astfel, nu ar trebui sa inlocuiasca parcurgerea regulata, zilnica, a unui capitol sau doua, cu atentie si in detaliu, dar ar putea fi introdusa din cand in cand, ca o variatie sau, asa cum am spus, cu scop de studiu introductiv.

Poate ca ar trebui spus un cuvânt si despre ce fel de Biblie ar fi bine sa folosim. In aceasta privinta trebuie tinut cont de preferintele si specificul gandirii fiecaruia. Unii au o memorie vizuala foarte buna, si pot localiza un pasaj prin pozitia lui pe pagina. Insa daca ar fi sa vorbesc in numele altora, nu cred ca o astfel de capacitate ar trebui incurajata, pentru ca, daca s-ar intampla ca o astfel de persoana sa nu aiba la dispozitie Biblia personala la un moment dat, s-ar putea sa ii fie foarte greu sa se descurce cu o alta. Daca este posibil, ar fi bine sa avem doua Biblii, una pentru a fi folosita in exterior, de exemplu la adunare, sau care sa poata fi tinuta in buzunar fara sa incomodeze; si o alta pentru acasa. Aceasta din urma ar putea sa fie o editie obisnuita, nu foarte scumpa, pe care sa nu ezitam sa o marcam. De exemplu, pe ea putem sublinia versete favorite, sau pasaje grele sau care ne-au miscat, fara sa fim foarte atenti la aspectul estetic, in timp ce, daca avem o Biblie pe care o pastram pentru o folosire indelungata, in aceasta ar trebui sa avem mai multa grija ce si cum marcam sau notam.

Un predicator a sugerat odata ca o Biblie ar putea fi folosita pentru sublinieri si note si ar putea fi umpluta intr-un an. Probabil ca nu este o regula, dar sigur ca nu vor trece multi ani inainte ca o carte sa fie atat de marcata incat sa nu mai existe spatiu pentru notite suplimentare.

Nu vrem sa pierdem foarte mult timp pentru detalii, dar s-ar putea sa fie potrivit sa facem cateva remarci si despre felul cum marcam Biblia. Stiloul si cerneala sunt de preferat creionului, care devine in timp neclar. In fond, si daca scrii cu creionul pe Biblie, este destul de greu sa stergi apoi, asa ca ai putea la fel de bine sa scrii cu cerneala. Sa presupunem ca, citind un capitol dimineata, suntem izbiti de frumusetea sau caracterul actual al unei anumite fraze. O putem marca printr-o linie pe margine, sau o putem sublinia. Poate ca unele cuvinte mai importante pot fi subliniate in mod special. De exemplu, in Geneza 1:1: am putea trage o linie neagra sub primele trei cuvinte: „La inceput, Dumnezeu”. Cat de multe ganduri sunt sugerate de aceasta fraza! „Mai inainte de a se fi nascut muntii si ca Tu sa fi format pamantul si lumea, din eternitate in eternitate Tu esti Dumnezeu”. Acolo, la inceput, inainte ca macar vreun singur atom din acest vast Univers creat de El sa fi fost chemat din nimic, Dumnezeu a fost asa cum este, din vesnicie Acelasi. Pe lateral, langa aceste cuvinte, ar putea fi scrisa o trimitere la Ioan 1:1 „La inceput era Cuvantul”, care ne prezinta faptul minunat, maret, binecuvantat, ca El, care a devenit carne si a locuit printre noi in smerenie, pentru a ne sluji in nevoia noastra si pentru a merge la cruce pentru pacatele noastre, nu era nimeni altul decat Dumnezeu, Cel care era zilnic cu El, gasindu-Si placerea in El, si a carui placere era in fiii oamenilor. Astfel, putem adauga cu usurinta o trimitere la Proverbe 8; si alte pasaje ale Scripturii ne vor veni automat in minte, astfel ca nu va trece multa vreme pana cand vom avea un numar destul de mare de trimiteri pe marginea versetului.

Asa cum am spus, nu dam decat cateva indicii legate de felul in care poate fi marcata Biblia. Fiecare isi va dezvolta propriul sau sistem, dar sugeram ca fiecare sa invete sa isi faca propriile sale trimiteri spre pasaje paralele ale Scripturii care dau o lumina noua asupra textului. Lucrul acesta s-a dovedit a fi de mare folos si ajutor.

Citind capitolul nostru, ne vom opri poate la un moment dat asupra unui pasaj mai dificil; de exemplu, Galateni 3:20: „Iar Mijlocitorul nu este al unuia singur, insa Dumnezeu este Unul singur”. Privim la aceasta asociere, si incercam sa ii patrundem sensul, dar nu ne este foarte clar. Putem sa consultam ajutoare, sau, daca acestea nu ne stau la indemana, sau nu ne dau raspunsul, putem sa punem un simplu „?” langa verset, sau un alt fel de semn de intrebare. Poate ca ar fi bine sa punem astfel de semne de intrebare in Biblie oriunde nu reusim sa intelegem deplin un gand. Ar fi interesant ca la urmatoarea parcurgere a Bibliei sa vedem cate din aceste semne de intrebare pot fi sterse. Intre timp, vom invata sa ne concentram mai bine atentia asupra a ceea ce citim, intrebandu-ne, „Inteleg eu ce citesc?”. Alte idei de a marca vor veni de la sine. Mai tarziu, vom discuta si despre subiectul diferitelor traduceri si variante.

Credem ca in general notele care au de a face cu textul in sine, despre care am vorbit deja mai sus, ar putea fi facute cat mai curat si ingrijit in Biblia pe care o pastram pentru o folosire de durata. Pe Biblia pe care o citim in mod curent vom face mult mai frecvent note sau sublinieri, astfel ca in curand nu vom mai avea spatiu.

Cu riscul de a ne repeta, vom mai adauga un cuvint despre necesitatea disciplinei si a unei abordari sistematice in citirea Scripturii. Trebuie sa ne hotaram inaintea lui Dumnezeu, cu siguranta ca nu in mod legalist, ci in libertatea dragostei adevarate, ca dorim sa citim, si ca vom citi regulat si sistematic Biblia. Sa ii dam primul loc - daca se poate cateva minute dimineata, cand mintea este odihnita, si

poate ca acestea isi vor lasa amprenta asupra felului nostru de gandire pe tot parcursul zilei, chiar daca va trebui sa ne trezim cu cateva minute mai devreme pentru a putea dedica 5-10 minute pentru o activitate care va deveni o placere tot mai mare daca vom merge inainte cu Dumnezeu.

Este uimitor cat de mult din ceea ce citim in aceste momente ne va insoti pe parcursul zilei. Fara sa ne dam seama, ne vom intoarce la ceea ce am citit; probabil vom gasi ocazii sa vorbim despre aceasta si altora, si, in diferite feluri, ceea ce am citit va deveni o parte a echipamentului nostru spiritual si mental. Nu va asteptati sa vedeti rezultate marcate dupa o singura zi sau saptamana, ci continuati cu perseverenta, fara a cere prea mult de la voi insiva, incercand sa alocati prea mult timp din dorinta de a „recupera” ceea ce ati pierdut in mod inevitabil. Dumnezeu nu este un Stapan aspru, si slujirea Sa este libertate. Veti vedea ca in curand veti simti lipsa hranei zilnice ca pe o mare pierdere.

2. Memorarea Scripturii

Ne vom apropia de acest subiect cu cea mai mare simplitate, si ne imaginam deja cum unii dintre cititorii nostri vor zambi vazand ca alocam spatiu unei activitati copilaresti precum invatatul versetelor pe de rost. Chiar si asa, speram ca niciunul dintre cititorii nostri nu va termina aceste paragrafe fara sa fie marcat de importanta si chiar necesitatea de a continua acest exercitiu pe parcursul intregii vietii, alaturi de citirea Scripturii. Vom presupune ca cititorul nostru a fost crescut intr-un camin crestin, si s-a bucurat de privilegiul de a merge la scoala duminicala. Probabil ca acolo a memorat cel putin cate un verset in fiecare duminica. Stim ca inca exista scoli duminicale in care se practica acest obicei, desi poate ca pentru vremurile „moderne” pare un pic cam invechit. Astfel ca in jurul varstei de 12-15 ani, tanarul elev va avea in memorie poate o suta sau chiar doua sute de versete, care cuprind adevarurile fundamentale legate de pacat, judecata, mantuire, dragostea lui Dumnezeu, Persoana si lucrarea lui Hristos, necesitatea credintei si multe altele astfel de adevaruri binecuvantate. Acestea constituie de fapt un arsenal care ii pune la indemana arme cu care sa faca fata dusmanului, si o hrana la timp, si o inviorare pentru sfinti descurajati sau pacatosi in nevoie.

Oare nu a simtit niciodata cititorul lipsa de cuvint potrivit pentru a avertiza vreun batjocoritor nepasator, sau nu ar fi dorit sa gaseasca un verset care sa poata da siguranta unui suflet tulburat? De ce s-a intamplat astfel? De ce sanu avem intotdeauna la indemana, in memorie, o rezerva abundenta de pasaje ale Cuvantului pretios al lui Dumnezeu?

Deja am facut aluzie la valoarea inestimabila pe care o are umplerea mintii celor tineri cu Cuvantul lui Dumnezeu, pentru ca, atunci cand Duhul Sfint ii trezeste pentru a isi vedea starea reala, sa aiba la dispozitie un bogat material de care sa se foloseasca. Si aceasta se aplica cu siguranta si memorarii versetelor.

Trecem mai departe la ceea ce nu va fi atat de usor acceptat de crestinul obisnuit, trecut de varsta tineretii. Ni se va spune ca persoanele mai in varsta nu mai pot retine atat de usor. Si tocmai in aceasta privinta dorim sa fim foarte expliciti, si sa sustinem ca privilegiul acestui exercitiu de a memora Scriptura este la dispozitia oricarei varste, nu doar a tinerilor. Nu credem ca memoria noastra, sau, mai exact, puterea de concentrare, a fost atat de slabita de inaintarea in varsta incat sa

nu mai putem invata pasaje din Scriptura. Se stie ca cel mai sigur mod de a slabi o anumita capacitate este neglijarea ei. Daca anumite membre nu sunt exersate, ele se vor atrofia. Probabil ca cel mai ocupat muschi din organism este inima, care bate fara incetare, 24 de ore pe zi, de 80 de ori pe minut, odihnindu-se doar cateva fractiuni de secunda, intre sistola si diastola. Niciodata sa nu ne pierdem interesul pentru lucruri folositoare. Nimic nu este mai patetic decat o persoana in varsta inconjurata de un nor de indiferenta, sau poate de proasta dispozitie si egoism morbid. Cele mai stralucitoare vietii sunt acelea care raman conectate la ceea ce se intampla in jur pana la sfarsit. In loc sa slabeasca puterile si sa scurteze viata, credem ca lucrul acesta va avea tocmai efectul opus. Cat de multi oameni de afaceri activi, care dupa ce au castigat o anumita pozitie s-au retras pentru a se bucura de batranetea lor nu au ajuns sa descopere ca timpul liber este o povara atat de grea incat au simtit nevoia de a se implica din nou in vreo activitate care sa le ocupe mintea; iar daca nu au reusit sa faca aceasta, viata lor a fost amarata si scurtata de sentimentul deznadajduit al lipsei de utilitate.

Toate aceste lucruri sunt valabile si in ceea ce priveste studiul Cuvantului lui Dumnezeu, care implica in mare parte si memorarea lui. S-a spus, si credem ca este corect, ca daca in fiecare zi s-ar invata cate un verset, intreaga Scriptura ar putea fi memorata pe parcursul a 25 de ani. Imagineaza-ti ce comori bogate ar fi stocate in mintea unuia care a inceput sa faca lucrul acesta de la varsta de 10 ani, si a ajuns sa cunoasca pe de rost toata Scriptura la 35 de ani. Bineinteles ca multe din cele invatate vor fi uitate cu timpul, dar, asa cum vom vedea, exista si mijloace de a evita lucrul acesta, si, in orice caz, textul Scripturii ar fi mult mai familiar pentru o astfel de persoana decat pentru altii de aceeaasi varsta. Si acum, in floarea varstei, cand gandirea devine matura, aceasta persoana ar putea sa inceapa sa recapituleze sistematic si cu atentie, adaugand la memorarea Scripturii in limba sa materna si alte citate sau note in limba originala. Si daca o astfel de persoana ar trai pana la cincizeci de ani, putem spune fara ezitare ca Biblia ar fi practic stocata in mintea sa, si ca un capitol ar putea fi „citit” cu voce tare in intuneric, langa un pat de suferinta, in spital sau oriunde s-ar afla. Si cat timp ar trebui dedicat zilnic acestui scop minunat? Nu mai mult de cinci minute!

Dar nu vom mai starui asupra idealurilor, si intr-adevar dorim sa repetam inca o data afirmatia solemna a Cuvantului lui Dumnezeu: „Duhul da viata; carnea nu foloseste la nimic”. Niciun fel de cunoastere a Scripturii, oricat de profunda, nu va putea sa il mantuiasca pe pacatos si nici sa il sfinteasca pe copilul lui Dumnezeu, daca nu este insotita de o credinta vie si de puterea Duhului Sfânt. De asemenea, exista pericolul mandriei din cauza succesului in aceasta directie. Cu toate acestea, nu trebuie sa abandonam aceasta activitate simpla si binecuvantata doar din cauza pericolelor care o ameninta, si de aceea vom continua cu subiectul nostru.

Poate ca unii dintre cititorii nostri vor spune: „Nu credem ca este necesar sa inveti intreaga Biblie. Sunt multe carti profetice pe care nu trebuie sa le memoram, si multe texte din Profeti care nu ar face decat sa aglomereze inutil memoria”. Ar fi bine sa spunem de la inceput ca ideea de aglomerare a memoriei este doar o inventie. Nimic din Cuvantul lui Dumnezeu nu aglomereaza memoria, care nu este ca o magazie in care incapa o anumita cantitate ce nu poate fi depasita. Dimpotriva, ea este dezvoltata tocmai de actul acumularii si retinerii, si, daca ne conducem dupa principiile de baza ale medicinei, nu este in pericol de a fi supraincarcata. Admitem totusi ca probabil ca cei mai multi dintre noi nu vor reusi niciodata sa memoreze intreaga Scriptura.

Pentru acestia deci dorim sa prezentam un plan simplu, care speram ca nu va fi considerat extravagant. Cine nu si-ar dori sa cunoasca fiecare cuvint din Evanghelia dupa Ioan, si sa poata repeta cuvintele Celui care a vorbit asa cum nu a mai vorbit vreodata vreun om, si sa la poata avea inaintea mintii atunci cand sta cateva minute treaz inainte de a adormi, sau sa se trezeasca cu ele in gand dimineata? „El imi trezeste, imi trezeste in fiecare dimineata urechea ca sa ascult ca un ucenic”. In acelasi fel, epistola catre Romani, mai ales primele opt capitole, ne funizeaza un cadru extrem de important al doctrinei indreptarii crestine; in timp ce epistola catre Galateni in intregime da raspuns la o mie si una de intrebari care se pot ridica intr-o minte care nu a fost eliberata de lege.

Si Efeseni. Ne putem permite sa traим fara descoperirea minunata pe care o ofera legat de pozitia crestinului in Hristos? si Coloseni care ne vorbeste despre perfectiunea Celui care este Chipul Dumnezeuului celui nevazut; si Filipeni, care face atat de puternic apel la afectiunile noastre, si ne prezinta experienta crestina ideala? Nu putem sa ne descurcam fara niciuna dintre ele, si intr-adevar nu putem spune oare ca avem nevoie de ele nu doar in buzunar sub forma unei mici Biblii, ci si in mintile noastre?

Acelasi lucru ar putea fi cu siguranta spus si despre Epistola catre Evrei, si despre 1 Petru si 1 Ioan, asa ca, fara a exagera, putem spune cu usurinta ca este de dorit ca cel credincios sa cunoasca pe de rost cel putin doua treimi din Noul Testament.

Mergand apoi la Vechiul Testament, exista capitole cum ar fi Geneza 1 si 49, Exod 12 si 20, Levitic 16 si 23, Numeri 19, Deuteronom 8 si 26, Iosua 1, Judecatori 5, Rut 1, 1. Samuel 9, 2. Samuel 7 si 23, rugaciunea lui Solomon din 1 Imparati si 2 Cronici, ultimele capitole din Iov, multi psalmi si cateva capitole din Proverbe, Cantarea Cantarilor, Isaia 1, 6, 12, 28, 35, 40, 53, 54, 55 si 60 - si apoi fiecare dintre noi avem pasaje favorite pe care dorim sa le invatam, de aceea ne vom opri aici cu enumerarea.

Acum se pune bineinteles intreabarea: „Este oare posibil pentru un credincios obisnuit, cu o viata plina de indatoriri, sa indeplineasca macar a zecea parte din aceasta?”. Raspundem: „Nu, cel putin nu dintr-o data”. Ceea ce este mai important este sa incepi sa inveti un verset, si sa continui apoi in liniste. Poate ca la sfarsitul unei luni vei fi uimit de cat de mult ai reusit sa inveti. Sa spunem ca incepi aceasta la varsta de 20 de ani. Presupunem ca deja cunosti destul de bine Noul Testament si incepi sa il cunosti si pe Vechiul, citind zilnic asa cum am spus mai sus. Daca ai incepe sa zicem cu Epistola catre Galateni. Deja multe versete iti sunt familiare, si poate ca in cateva minute reusesti sa inveti trei sau patru versete. Intr-o saptamana poti invata un capitol. Apoi, cand ai timp, poate in Ziua Domnului, treci inca o data prin el. Poate ca altii sunt interesati si ei de lucrul acesta, si, vorbind unul cu celalalt, se vor incuraja reciproc si isi vor antrena memoria impreuna. Poate ca intotdeauna este mai bine sa repetam cu voce tare ceea ce am invatat, intai doar pentru noi, si apoi, daca se poate, si in fata altora. Vom observa ca astfel cuvintele ni se vor intipari mai ferm in minte. Momentul de citire zilnica a Bibliei in familie este un prilej bun pentru aceasta, si o ora din Ziua Domnului ar putea fi dedicata in mod profitabil recapitularii a ceea ce a fost invatat pe parcursul unei saptamani.

Intr-o luna, sau sase saptamani, vei fi invatat astfel intreaga epistola. Daca vi se pare ca asteptarile sunt prea mari, sa presupunem ca o impartim in patru sau sase parti si ca in sase luni am invatat

Epistola catre Galateni, in inca sase pe cea catre Efeseni, si in inca patru pe cea catre Filipeni. La sfarsitul a doi ani, vom cunoaste deja cea mai mare parte a epistolelor mici, si vom fi uimiti de usurinta cu care vom continua sa memoram. Recapitularile frecvente ne vor ajuta sa pastram in minte ceea ce am invatat.

Trecem apoi la Evanghelia dupa Ioan, si probabil ca vom vedea ca intr-un an si sase luni o vom putea recita in intregime. Celelalte sase luni ale anului vor putea fi dedicate Epistolei catre Evrei. Astfel ca in patru ani, o persoana cu un intelect obisnuit, dedicand cinci sau zece minute acestui lucru, va invata aceste pasaje, si isi va forma un obicei care o va insoti tot restul vietii, astfel ca, probabil ca in jurul varstei de treizeci de ani va pastra deja in inima si o lista lunga de pasaje din Vechiul Testament.

Dar poate ca vei remarca cu un suspin: „Nu mai sunt tanar, nu mai am demult douazeci de ani. Am trecut deja de cincizeci de ani, sau chiar mai mult, si memoria mea este atat de slaba incat adesea uit numele persoanelor si evenimente recente. Cu siguranta ca nu merita sa incerc ceea ce m-ati sfatuit mai sus”. Si totusi este. Poate ca memoria ta este slaba tocmai din cauza nefolosirii indelungate. La fel ca si prietenii, memoria se bucura cand avem incredere in ea, si daca, figurat vorbind, ne aratam aceasta incredere punand-o la incercare, se va imbunatati. Asa cum am spus, poate o nefolosire indelungata o va fi slabit atat de mult incat sa para inutil sa incercam sa o folosim, dar sa incercam macar un singur verset. De exemplu ia primul verset din Ioan, si dedica o zi pentru invatarea lui, si a doua zi vezi daca ti-l mai aduci aminte. Poate ca zambesti ca si cum am incerca sa iti vorbim despre A, B, C. Dar probabil ca iti vor fi de ajuns cateva minute. Tot ceea ce vrem sa spunem este, nu te avanta sa faci prea mult dintr-o data, dar ceea ce faci fa cu toata inima si, pe cat posibil, regulat. Regularitatea si sistematizarea sunt extrem de importante. Aminteste-ti ca cinci minute pe zi inseamna treizeci de ore pe an, ceea ce nu este deloc putin.

Persoanele care au ajuns la o varsta inaintata, care poate se dau inapoi de la a intra in competitie cu minti tinere si stralucitoare, pot merge inainte in ritmul lor, invatand cateva versete in fiecare saptamana, cu rezultate foarte folositoare si imbucuratoare. Deci sa incepem, daca nu am facut-o deja, sa invatam pe de rost versete, si cu hotararea lucrata in inima de harul lui Dumnezeu, sa continuam cu lucrul acesta la fel cum citim Biblia, pe tot parcursul vietii. Putem fi siguri ca Domnul nostru binecuvantat avea Cuvantul lui Dumnezeu ascuns in inima sa. Avea si litera si duhul, si, atunci cand a fost asaltat de cel rau dupa ce postise, a putut cita - putem fi siguri ca din memorie - pasaje din Cuvantul lui Dumnezeu.

In incheiere deci, am sugera ca cei care sunt mai in varsta sa inceapa cu primul capitol al Epistolei catre Efeseni si sa il invete pe de rost. Le va lua destul de mult timp, dar ii va incuraja sa continue si le va oferi o preocupare folositoare si minunata pentru cateva minute din fiecare zi. Mergand cu trenul sau cu autobuzul, poate ca vedem cum trei sferturi dintre calatori sunt ocupati sa citeasca ziarul, poate timp de o jumatate de ora. Seara, gasim aceeasi preocupare. Cat de mult din Cuvantul lui Dumnezeu ar putea fi memorat in drumul din fiecare zi dintre casa si serviciu!

Cartea Vietii

Intai sa iti spun ce **nu** inseamna stergerea din Carte. A fi sters nu inseamna ca cineva isi pierde mantuirea. Exista multe versete care arata clar ca **mantuirea nu se poate pierde**. Ea este tot atat de desavarsita ca lucrarea Domnului Isus la cruce si nu putem sa o pierdem deoarece nu ne este incredintata noua. Aici trebuie sa intelegi ca exista trei aspecte ale mantuirii, dupa cum sunt trei parti ale fiintei noastre (vezi 1 Tesaloniceni 5.23).

Mantuirea duhului – este echivalenta cu nasterea din nou – este ceea ce aduce in cel credincios o faptura noua din Dumnezeu, o faptura incoruptibila in sine si care va mosteni promisiunile Domnului Isus. Pentru a primi aceasta noua fiinta se cere doar credinta, care este si ea un dar de la Dumnezeu. Numai aceasta! Potrivit cu Efeseni 2.8: mantuire prin har, prin credinta!

Mantuirea sufletului – (vezi 1 Petru 1.9) este un rezultat al vietii de credinta, o finalitate a ei. Este mantuirea in sens de transformare dupa chipul Domnului (2 Corinteni 3.18) in aspecte practice de viata. Aceasta mantuire a sufletului trebuie dusa la capat „in frica si cutremur” (Filipeni 2.12). Este acel aspect al mantuirii care priveste izbavirea, nu de pacate, ci de pacat ca putere dominatoare in viata, izbavire de „eu”, in ultima instanta izbavire de propria vointa. Desi aceste aspecte sunt tratate pe larg in multe texte din Noul Testament si ilustrate in situatii si personaje ale Vechiului Testament, totusi nu gresim daca spunem ca textul fundamental care trateaza subiectul este Romani 7 si 8 prima parte.

Mantuirea trupului – se va manifesta la venirea Domnului, prin transformare pentru cei in viata si prin inviere pentru cei adormiti.

In toate aspectele mantuirii, Domnul Isus este direct implicat, iar pierderea unuia dintre cei credinciosi ar fi o nedesavarsire a lucrarii Sale, lucru pe care sigur nu il putem admite. Domnul Insusi admite ca nimeni nu ne va smulge din mana Lui (ce ridicol ar fi ca cineva sa sugereze ca nimeni nu ne va smulge, dar putem sa ne smulgem noi ...). Mantuirea noastra implica in cel mai inalt nivel Persoana si lucrarea Domnului, asa incat „chiar daca noi suntem necredinciosi, El ramane credincios pentru ca nu se poate tagadui singur” (2 Timotei 2.13).

Este important acum sa remarcam un lucru: dintre cele trei aspecte ale mantuirii numai cel al **mantuirii sufletului** este prezentat ca un proces indelung si in care omul are o responsabilitate inaintea lui Dumnezeu. Harul mantuirii (duhului – nasterea din nou – viata vesnica) l-am primit „atunci cand am crezut”. Nemurirea, neputrezirea este un proces care are loc la venirea Domnului „intr-o clipa, o clipeala din ochi”. Dar in ceea ce priveste transformarea dupa chipul Domnului, manifestarea caracterului Sau in viata practica, aceste lucruri necesita timp si sarguinta din partea celui credincios. **El face acestea nu pentru a ajunge in cer, ci ca unul care are aceasta certitudine**. Asa ne invata Domnul in Ioan 14. El spune ca avem un loc asigurat si stim cine este Acela care ni-l pregateste. De aceea, sa dovedim ca Il iubim, pazind poruncile Lui – poruncile Lui fiind suma tuturor indemnurilor practice din Scriptura cu privire la umblarea celui credincios calcand pe urmele Domnului Isus.

Dupa aceasta lunga introducere as vrea sa tragem o prima concluzie: **mantuirea este sigura pentru ca depinde de El si nu de mine**. Ceea ce tine de mine este doar straduinta de a fi tot mai

mult asemenea Lui – straduinta care nu inseamna decat a renunta constient si permanent la propria vointa pentru a fi calauzit de Duhul Sfânt in fiecare clipa din viata. De modul cum ne achitam aceasta responsabilitate depinde rasplatirea pe care o vom primi (2 Corinteni 5.10), mantuirea, in sensul de a ajunge in cer, fiind sigura chiar si pentru credinciosul care (ipotetic) nu ar primi rasplatire (1 Cor. 3.15).

Acum, cateva cuvinte despre **Carte, Carti**. Exista mai multi termeni:

Cartea Ta (Exod 32.32, Ps. 139. 16)

Cartea Vietii (Apocalipsa 20.15)

Cartea Vietii Mielului (Apocalipsa 13.8)

Carti cu faptele oamenilor (Apocalipsa 20.12) F

Fara sa fi cautat in toate locurile in care acest subiect este mentionat, as vrea sa scot in evidenta cateva, alaturi de explicatiile pe care le-am gasit referitor la ele.

Exod 32 ne prezinta doua dificultati, una legata de cererea lui Moise, cealalta in legatura cu raspunsul lui Domnului. In cea dintai privinta prefer sa transcriu un citat al unui frate binecunoscut, acum la Domnul: „Moise, plin de zel pentru popor, dar dand la iveala limite in intelegere, comportandu-se intr-un mod pe care Dumnezeu l-a permis pentru invatatura noastra, propune poporului sa incerce, urcand din nou pe munte, a obtine ispasire pentru pacatul lor. In privinta acestei mijlociri pe care el urma sa o faca, se exprima cu „poate”. El cere lui Dumnezeu sa-l stearga din Cartea Sa, decat sa vada pe popor fara putinta de a fi iertat. Dar Dumnezeu refuza; si chiar daca in urma mijlocirii lui Moise, poporul este crutat si asezat sub caile rabdarii si ingaduintei Sale, totusi fiecare israelit ramanea sub povara responsabilitatii inaintea lui Dumnezeu, ramanea sub lege. Astfel, Dumnezeu spune ca pe cel care a pacatuit, pe acela il va sterge din Carte.”

Prin urmare medierea lui Moise a avut valabilitate in sensul acesta: ca Dumnezeu, in suveranitatea Sa, sa ierte poporul si sa-l readuca sub guvernarea Sa, o guvernare ale carei principii le vom vedea mai apoi in descrierea Scripturii. Dar aceasta mediere nu putea ispasi pacatele israelitilor, astfel incat ei sa fie la adapost de efectele si de sabia legii (de aceea, aceasta revelatie a lui Dumnezeu, desi arata un Dumnezeu plin de bunatate, este numita de apostolul Pavel „o slujba a mortii si a condamnarii” – 2 Corinteni 3.3, 7.9. Pentru ca atat timp cat poporul era inca sub lege, cu cat Dumnezeu era mai bun, cu atat poporul era mai vinovat). Moise primeste porunca de a conduce poporul la locul randuit si i se spune ca un inger va merge inaintea lor.

Remarcam in fata acestor lucruri marea diferenta dintre lucrarea lui Moise si cea a scumpului nostru mantuitor. Hristos coboara din locul locuintei sale, din sanul tatalui, pentru a face voia Sa. Si, desi a tinut legea (in loc sa sfarame tablele ei – semne ale legamantului dintai in fata exigentelor carora omul era total incapabil), El poarta totusi pedeapsa pentru incalcarea ei. Apoi, odata implinita ispasirea, se intoarce in cer, nu cu un trist „poate” pe buze, care s-ar fi topit repede in fata sfinteniei lui Dumnezeu, ci cu insusi sangele Sau scump, semn al ispasirii implinite si al statornicirii noului

legamant. Iar valoarea acestui sange nu putea fi indoielnica in fata Dumnezeului inaintea Caruia era prezentat.

Ramane o problema aparent nerezolvata inca, in contextul discutiei noastre, si anume afirmatia ca cel care a pacatuit va fi sters din Carte. Cartea Vietii aici este simplu, termenul folosit pentru registrul in care sunt inscrisi cei vii care traiesc. Exista deci o carte in care sunt scrisi toti cei care sunt vii fizic. Din aceasta carte numele poate fi sters in sensul ca persoana respectiva moare. Acesta e sensul versetelor din Exod 32 si Ps 69.28.

A fi sters din aceasta carte inseamna a muri fizic, ca o consecinta a judecatii lui Dumnezeu fie asupra celor care pacatuisera in pustiu (Exod 32) fie asupra celor care L-au rastignit pe Domnul Isus (Ps. 69) – toti acei iudei care refuzand harul isi atrag pedeapsa aspra a legii. Ei nu numai ca sunt stersi din cartea vietii fizice (in varianta greceasca a Vechiului Testament se foloseste termenul de „carte a celor in viata”) dar nu sunt nicidecum inscrisi in cartea vietii eterne impreuna cu cei drepti (Ps. 69.28). Sa mai remarcam un aspect, si anume: cartea vietii fizice pe pamant este numita si cartea lui Dumnezeu „Cartea Ta” (Exod 32, Ps. 139.16).

Cartea vietii eterne (sau cartea vietii Mielului) este registrul in care sunt scrisi toti cei care au prin credinta viata eterna (lucru valabil pentru toti credinciosii din toate timpurile, in virtutea lucrarii Domnului de la cruce). Din aceasta carte nimeni nu poate fi sters. Deci, cand citim „cartea vietii”, trebuie din context sa intelegem daca este vorba de cartea vietii fizice (Exod 32.33, Ps. 139.16, Ps. 69.28) sau daca e vorba de cartea vietii eterne (Filipeni 4.3, Apoc. 22. 12, 15).

In Daniel 21.1 gasim si o alta „carte”, fara alt cuvint care sa o descrie, acolo fiind vorba de ramasita credincioasa a lui Israel. Mai este mentionata o carte in Ps. 40 – este cartea planului lui Dumnezeu. Acelasi lucru este reluat in Evrei 10 – sulul cartii.

In Apocalipsa gasim mentionate si alte carti – se foloseste pluralul. Acolo sunt inscise faptele celor morti, nemantuiti. Mortii nemantuiti vor fi judecati dupa faptele lor. Aceste fapte sunt rele – pentru ca au iubit mai mult intunericul decat lumina (Ioan 3.19) – iar Dumnezeu este drept sa-i trimita in iad. Se mai face insa o verificare - ca o confirmare – aratandu-se ca numele lor nu sunt scrise in cartea vietii. Aceasta inseamna ca cei necredinciosi nu vor primi o pedeapsa in functie de faptele lor, ci doar datorita faptului ca nu au primit viata eterna in dar.

Unii oameni inca stau in dubiu – ca si Pilat odinioara – „ce sa fac cu Isus, care se numeste Hristos?”. La o astfel de intrebare trebuie sa raspundem fiecare personal. Scriptura indeamna: „Crede in Domnul Isus si vei fi mantuit, tu si casa ta”; iar pentru noi cei credinciosi: „sfintiti in inimile voastre pe Hristos ca Domn”. Daca El este mantuitorul tau (aceasta o stie Dumnezeu conform 2 Timotei 2.19 si o stii si tu personal – Romani 8. 16, 16) se cuvine sa-i dai intaietate absoluta in inima ta, acolo de unde ies izvoarele vietii. Aceasta inseamna sa-L sfintesti ca Domn.

Si inca un lucru: El ne poate tagadui – in ceea ce priveste marturia noastra pentru El in aceasta lume; dar nu ne va refuza niciodata accesul in cer pentru ca nu Se poate tagadui pe Sine. Aceasta este sensul textului din 2 Timotei 2.11-13.

Cand marturia poporului Israel era falimentara, cand Daniel nu avea nici un argument pentru a cere restaurarea natiunii, i-a mai ramas prin credinta un singur lucru de spus: „pentru Tine” (Daniel 9.19). Esenta, motivatia si siguranta mantuirii noastre nu se gaseste la noi ci la El. Iar daca obisnuim sa scriem El cu „E” mare, atunci adu-ti aminte ce spune Pavel: „stiu in Cine am crezut”.

Suficienta si autoritatea Scripturilor

Noi agreem cu tine prin ce spui, "Eu recunosc numai vocea Domnului Isus in Cuvantul Sau". Unde altundeva am putea-o auzi? Numai in Cuvantul binecuvantat ne putem baza pe orice. El este fundatia solida pe care se bazeaza credinta. Nu vrem nimic altceva sa ne dea asigurarea deplina decat numai Cuvantul Lui plin de credinciosie. Nu evidente exterioare, nici simtaminte launtrice pot adauga la adevarul si stabilitatea Cuvantului. Cum stiu ca sunt un pacatos? Din Cuvant. Cum stiu ca Isus Hristos a venit in lume sa mantuiasca pe pacatosi? Prin Cuvant. Cum stiu ca pacatele imi sunt iertate? Este dupa simtamintele mele? Nu, doar prin Cuvant. Acest Cuvant imi spune ca "Hristos a suferit odata pentru pacatele mele". Dar cum stiu ca El a suferit pentru pacatele mele? Pentru ca Cuvantul spune, "Cel neprihanit pentru cei nelegiuiti, ca sa ne aduca la Dumnezeu." Stiu ca sunt "nelegiuit" pentru ca Cuvantul imi spune asta. Deci Hristos a murit pentru pacatele mele si eu sunt iertat pe baza efectivitatii suferintei ispasitoare a lui Hristos. Eu sunt adus la Dumnezeu pe baza virtutii si valorii Persoanei si lucrarii lui Hristos. El a fost dat pentru pacatele mele si inviat pentru justificarea mea. Deci, "fiind justificat prin credinta, am pace cu Dumnezeu, prin Domnul nostru Isus Hristos." Draga prietene, trebuie sa primesti ca un copil Cuvantul. Cu adevarat, este prin puterea Duhului Sfânt ca credem si ne hranim din Cuvant, dar Cuvantul este fundatia solida pe care sufletul tau pretios trebuie mereu sa se bazeze. Fie ca toate dubiile si temerile tale sa piara in lumina pura si pretioasa a acelui Cuvant care este "statornic pentru totdeauna in cer".

Stii de unde vin tot felul de ganduri rele? De la tatal minciunilor. Trateaza-le ca atare. Judeca-le si respinge-le imediat. Este ciudat ca dupa ce L-ai cunoscut pe Domnul Isus de 40 ani, sa fi chiar pentru un moment suparat de sugestia celui despre care stii ca este "tatal minciunilor de la inceput". Intreaba pe un om simplu cum stie ca soarele straluceste. Intreaba un credincios simplu cum stie ca Biblia este Cuvantul lui Dumnezeu. El iti va spune ca i-a simtit puterea. Nu ti-a dat Duhul Sfânt sa simti puterea Cuvantului lui Dumnezeu? Daca Dumnezeu nu ma poate face sa simt ca El este Cel ce vorbeste in Cuvantul Sau, cine altcineva va putea?

Daca ar fi fost sa credem in inspiratia divina a Scripturilor din marturia oamenilor - oricat de puternica ar fi ea - nu ar fi credinta deloc. Cred ce spune Dumnezeu pentru ca El spune, nu din cauza unei autoritati umane. Daca toti carturarii care au scris vreodata, toti doctorii care au invatat vreodata, toate conciliile care s-au adunat vreodata, toti ingerii din ceruri si toti sfintii de pe pamant ar fi sa agreeze ca Biblia este Cuvantul lui Dumnezeu si daca noi am crede marturia lor, asta nu ar fi darul credintei divine. Pe de alta parte, daca toti ar agreea ca Biblia nu este Cuvantul lui Dumnezeu, nu ne-ar zgudui deloc increderea in acea revelatie fara asemanare.

Nu am vazut cartea la care te referi, si judecand dupa extrasul care ni l-ai trimis, nu avem nici o dorinta sa o vedem. Noi credem din toata inima si cu toata reverenta in inspiratia absoluta a Sfintelor Scripturilor, date de Dumnezeu in limba ebraica si greaca. Cu siguranta ca anumite greseli vor fi

gasite in unele versiuni, copii si traduceri. Vorbim numai de Scripturi ca fiind date de Dumnezeu.

Oh, draga prietene, ce confort de nedescris sa avem revelatia divina! Ce am face, unde am alerga daca am ramane la gandurile omenesti in subiectul acesta? Ce situatie trista ar fi daca ar trebui sa privim la oameni pentru acreditarea Cuvantului lui Dumnezeu! Ei ne-ar fura imediat autoritatea si valoarea sa. Ce impertinenta din partea unor viermi de pe pamant sa indrazneasca sa judece Cuvantul lui Dumnezeu si sa spuna ce se cuvine si ce nu se cuvine din partea lui Dumnezeu! Daca Dumnezeu nu ne poate face sa intelegem Cuvantul Sau, daca El nu ne poate da siguranta ca este El Insusi care ne vorbeste in Sfintele Scripturi, ce avem de facut? Poate omul sa faca ceva mai bun? Daca Dumnezeu nu ne poate face sa intelegem Cuvantul Sau, nici un om nu poate; daca El o face, atunci nu este nevoie ca omul s-o faca. Iti recomandam din inima sa te pastrezi departe de astfel de carti, oricat de mult ar fi ele recomandate.

Trist ca in zilele de astazi pare sa fie moda in grupari unde ar fi cel mai putin de asteptat la asa ceva, sa se recomande cu cei mai inalti termeni tot felul de carti rele si atacuri asupra Cuvantului lui Dumnezeu si a Persoanei Domnului Hristos. Gasim ca este o mare greseala intr-adevar pentru crestini sa citeasca astfel de carti, numai daca ei sunt chemati si imputerniciti de Dumnezeu sa le expuna. Ai citi vreodata o carte intitulata " O incercare a dovedi ca doi plus trei nu este egal cu cinci"? Nu credem ca ai citi-o. Daca Dumnezeu in harul Sau ti-a dat sa te odihnesti prin credinta pe Cuvantul Sau, ce altceva mai vrei? Carti rele nu te pot ajuta. Dumnezeu este interpretorul Lui Insusi atat in Scriptura cat si in providenta. Crezi ca ai putea apela la anumite carti sceptice sau rationale ca sa te ajute sa intelegi misterele guvernarii lui Dumnezeu? Nu credem asa ceva. De ce atunci apelezi la acestea pentru judecata si inspiratie? Nu ne putem opri fara sa iti citam pasajul magnific din 2 Timotei 3: "ca de copil cunosti Sfintele Scrieri, care pot sa te faca intelept spre mantuire, prin credinta care este in Hristos Isus. Toata Scriptura este insuflata de Dumnezeu si folositoare pentru invatatura, pentru musturare, pentru indreptare, pentru instruire in dreptate, ca omul lui Dumnezeu sa fie implinit, deplin pregatit pentru orice lucrare buna."

Ne temem mult draga prietene, ca tu nu ai fost sub protectia scutului credintei cand ai citit aceasta carte despre care vorbești, dar ne rugam fierbinte ca pretiosul tau suflet sa arunce prin decizie calma orice sugestii sceptice care te tulbura si sa te intorci la stabilitatea eterna a revelatiei divine. Dumnezeu sa-ti dea aceasta in mila Lui infinita.

Volumul inspirat vorbeste pentru el insusi. Ajunge la noi cu o greutate de evidenta atat intern cat si extern. Apocrifa, pe de alta parte, isi poarta condamnarea sa. Contine pasaje care odata ce le citesti vezi imediat ca nu sunt inspirate de Duhul lui Dumnezeu. O respingem pe baza evidentei atat interne cat si externe.

Cuvantul din 1 Corinteni 11:2, ar trebui redat ca "tradiții" sau "directiuni". Apostolul nu specifica ce erau acestea, dar multumim lui Dumnezeu ca stim ca orice ordinante, traditii or directiuni sunt esentiale pentru Biserica pana la sfarsitul vremilor, toate sunt date in Scriptura in Noul Testament. Aceasta este de ajuns pentru noi. Omul nu are nici un drept sa stabileasca rituale si ceremonii in Biserica lui Dumnezeu; daca unii fac aceasta, poate fi vazut de orice inima credincioasa lui Hristos, numai ca uzurpand autoritatea Sa, acest lucru va fi judecat cu siguranta in curand.

Vrem, drag prieten, cu un sens al urgentei nevoi, sa testam totul prin Cuvantul lui Dumnezeu si sa respingem tot ce nu poate sta acestui test. Nu este numai adanca intristare, dar si foarte solemn de marcat felul in care autoritatea lui Hristos asa cum ne este lasata in Cuvantul Sau, este data deoparte de acei care profeseaza ca sunt ai Lui si slujitori ai Lui. Pare ca oamenii nu se gandesc deloc ca sunt direct responsabili inaintea lui Dumnezeu sa judece in lumina Cuvantului Sau diferite lucrari in care ei sunt angajati. De aceea ei merg saptamana dupa saptamana, an dupa an cu multe lucruri pentru care nu au nici o baza in Scriptura. Cat de mult ar trebui sa ne gandim la sfarsitul tuturor acestor lucruri! Nu se va folosi un bici ca aceste lucruri sa fie scoase afara din templu! Fie ca Dumnezeu Duhul Sfânt sa ridice prin vestirea Sa puternica, toata Biserica la un sens mai profund al autoritatii supreme si atotsuficienta Scripturilor Sfinte!

Fie ca cei ai Domnului sa fie paziti de spiritul prezent! Vrem sa cultivam un spirit cu adevarat de remuscare, de ascultare deplina, un spirit care ne umileste cu supunere nerezervata autoritatilor Sfintelor Scripturi. "Este scris" este o expresie cu o putere de comanda. Este o expresie folosita de Domnul nostru binecuvantat la inceputul lucrarii Sale publice si apoi folosita de multe ori in timpul lucrarii Sale minunate. A fost repetata cu solemnă accentuare catre ucenicii Sai atunci cand El era gata sa se inalte la cer. Fie ca aceasta expresie cu greutate sa fie adanc sapata in inimile noastre!

Daca ni s-ar cere sa exprimam ce consideram noi ca fiind o mare nevoie in zilele noastre, am spune fara ezitare ca vrem sa dam Cuvantului lui Dumnezeu locul care I se cuvine ca baza a pacii noastre individuale si ca singura si atotsuficienta autoritate pentru calea noastra individuala. Sa ne unim, drag prieten, in rugaciune fierbinte catre Dumnezeu ca El sa ne dea har sa facem asa, spre slava Numelui Sau sfânt.

clickbible.org